

INVITATIE ÎN CĂRPĂȚI

Reportaj de tură
POTCOAVA BUCEGILOR

Cabane din Carpați
CABANA MĂLĂIEȘTI, BUCEGI

Speologie
PEȘTERILE DE LA GURA DOBROGEI

Concurs
LIRA CARPATINĂ 2008

Ecologie
PROTECȚIA MEDIULUI ȘI PROPRIETATE

Big Moose Lake
MUNȚII ADIRONDACK, SUA

Revista lunară gratuită de drumeție, munte
și natură, edită și distribuită electronic de
Asociația de Turism Montan "Alpinet"

www.alpinet.org

Cuprins

Un nou început	3
<i>(de Cătălin Olteanu)</i>	
REPORTAJ DE TURĂ	
Potcoava Bucegilor - Martie 2008	4
<i>(de Mihai Cernat)</i>	
CABANE DIN CARPAȚI	
Cabana Mălăești	11
<i>(de Emi Cristea)</i>	
La Bîrcaciu	15
<i>(de Feri Teglas)</i>	
DRUMEȚIE	
Atracții turistice în județul Cluj	17
<i>(de Dan Izvoreanu)</i>	
ANIVERSARE	
Clubul Floare de Colț din Brașov - 10 ani	21
<i>(de Emi Cristea)</i>	
CONCURS	
Campionatul FRTS, Etapa I, Lira Carpatină 2008	25
<i>(de Nicoleta Iubu și Emi Cristea)</i>	
EVENIMENT	
Lansarea cărții "Omul, muntele și alpinismul" de prof. Eugen Seracin	27
<i>(de Iulius Carebia)</i>	
INTERVIU	
De vorba cu Theodor Bunica	29
<i>(de Dan Izvoreanu)</i>	
SPEOLOGIE	
Peșterile de la Gura Dobrogei	31
<i>(de Cristian Fluerau)</i>	
FOTOREPORTAJ	
Big Moose Lake, Munții Adirondack, SUA	45
<i>(de Feri Teglas)</i>	
ECOLOGIE	
Protecția mediului și proprietate	47
<i>(de Feri Teglas)</i>	
GPS	
Alpinet.org - o resursă de informații GPS privind spațiul montan	48
<i>(de Cristian Fluerau)</i>	
FAPT DIVERS	
Carnavalul primăverii	50
<i>(de Ioan Bindeanu)</i>	

www.alpinet.org

**Revistă lunară gratuită de drumeție,
munte și natură; distribuită electronic de
Asociația de Turism Montan "Alpinet".**

Descarcați gratuit și accesați arhiva
revistei Invitație în Carpați în format
pdf de pe situl www.iic.ro

Orice persoană care dorește să aibă o
contribuție la ceea ce înseamnă
"Invitație în Carpați" este invitată să ni
se alăture.

Scrie-ne un e-mail la redactie@iic.ro

Redactori:

Dan Izvoreanu (redactor coordonator)
Emanuel Cristea
Feri Teglas

Colaboratori:

Iulius Carebia
Cristian Fluerau
Ioan Bindeanu
Mihai Cernat

Identitate grafică: Alexandru Axon

Imagistică 3D: Cristian Fluerau

Contact: redactie@iic.ro

Publicitate: publicitate@iic.ro

ISSN: 1841 - 7957

www.iic.ro

Reproducerea oricărui material din revistă este interzisă
fără acordul individual al autorilor.

Foto Coperta: Feri Teglas
Spre Bârcaciu

UN NOU ÎNCEPUT

Motto: O comunitate încheată va găsi întotdeauna soluții

Autor: Catalin Olteanu

Istoria *Invitației în Carpați* este cunoscută: Grig Sârbu a lansat prima ediție în 1997, în perioada în care se puneau bazele comunității Alpinet (lista de discuții disponibilă în prezent la alpinet2k@yahoogroups.com și, mai apoi, site-ul Alpinet.org). Inițiativa lui Grig – o revistă despre munte în format electronic, distribuită gratuit, a luat pauză în 2001. Alpinet.org a preluat ștafeta și relansat publicația într-un format nou (PDF) în 2005, sub coordonarea lui Ică Giurgiu, nume cunoscut în domeniul montan, ca fost redactor-șef al unor serii de publicații montane. Relația contractuală dintre Alpinet și Ică a

încetat la începutul lui 2008 – și așa s-a închis un nou capitol al IIC-ului (numele de alint al *Invitației*). De ce un nou început? Pentru că n-am avut de ales. Suntem toți membrii unei comunități dinamice, diverse, care nu doar străbate potecile, dar și participă activ la popularizarea Carpaților, la protecția mediului, este preocupată de starea cabanelor și a potecilor, reglementarea accesului și legislație. Pentru că în România încă nu există suficientă informație despre munte, scrisă de oameni de munte. Lansăm noua serie IIC cu speranța că vom reuși să ne apropiem și mai mult de voi, cei interesați de natură.

Că vă vom convinge nu doar să descărcați și să parcurgeți paginile revistei, dar și să participați activ la realizarea numerelor viitoare: așteptăm sugestiile voastre pentru sumar, vă așteptăm cu articole și imagini, cuvinte de încurajare și critici, la redactia@iic.ro.

Ca fondator al Alpinet.org, am văzut de-a lungul anilor cum un grup de oameni cu interese comune poate reuși ceea ce aparent părea imposibil. Cu ajutorul vostru, sunt convins că *Invitația în Carpați* va continua să apară ca publicație gratuită, iar Alpinet.org va continua să crească nu doar ca un site foto, ci ca un ghid montan complet.

Despre autor: Cătălin este unul dintre fondatorii Alpinet.org. Pasionat de natură și drumeție, Cătălin a parcurs numeroase trasee marcate și nemarcate din Carpați, iar în prezent locuiește în nord-vestul Statelor Unite ale Americii și străbate potecile din North Cascades.

www.alpinet.org

Ghidul tau montan

: Munti : Trasee : Cabane :
: Harti : Fotografii :

POTCOAVA BUCEGILOR

Dedicatie 1 Martie 2008

text si imagini: Mihai Cernat

email: mihai_cernat@yahoo.com

Cand razele Soarelui incep sa lumineze mai mult pe intinderile de zapada, cand calendarul ne arata inceputul lunii lui Marte, neinsemnand totusi ca iarna s-a sfarsit nici pe departe, zapezile domnind din plin peste varfurile si crestele muntilor inca multa vreme, cativa iubitori ai Muntelui doresc sa porneasca in cautarea Martisorului... Si cum Bucegii sunt Muntii "nostri" dragi, apropiati de sufletele noastre (iubind insa si celelalte masive la fel de mult !), iubitorii-Muntelui vor incerca sa parcurga **intr-o zi Culmea Principala a Bucegilor. POTCOAVA BUCEGILOR**.

Traseul nu-i simplu, e lung si zapada e mare, e inca iarna sus, pe culmile muntilor ... Insa dragostea noastra pt Bucegi ne va da picatura de energie pt a razbate; Bucegii pe care i-am colindat deseori cu drag si cu placere, ii rugam sa ne lase sa-i parcurgem; sa-i atingem usor, fara a-i deranja... Noi suntem doar niste infime fapturi ce cautam sa-i admiram frumusetile, sa ne umplem sufletele cu bucuria intalnirii cu Maria Sa Muntele.

Acolo, pe culmile inzapezite, toti, impreuna, vom aduce omagiu Naturii, Muntelui, Bucegilor.

Planul il am de multa vreme in minte, sunt ani buni de cand mi-a incalzit ideea. Insa de fiecare a aparut cate ceva. Dar anul acesta m-am hotarat, trebuie sa duc la bun sfarsit acest plan. Sau macar sa incerc...

Prima tema: abordarea traseului

Dupa chibzuintze si revizionari cu ochii mintii a parcursului, gandindu-ma si la eventualii participanti, am optat pt traseul Strunga-Doamnele-Gavanele-Platou-Miorita. E varinta mai solicitanta, fiindca sunt mai multe urcusuri, dar a fost solutia adoptata (prietenii stiu de ce !).

A doua tema: formarea echipei

Aceasta e o problema/ecuatie cu multe necunoscute. Trebuie sa fie oameni de incredere, cunoscuti apropiati, oameni pe care te poti baza la greu. Fiindca se merge iarna, intr-un traseu ce n-a mai fost abordat niciodata de vreunul dintre noi in aceste conditii. Vara e altceva, cu totul altceva. Dar iarna nu-i ca vara !

Apoi oamenii trebuie sa poata veni, sa evadeze de acasa, de la servicii, de la problemele cotidiene... Am apelat la prieteni si camarazi de munte, au raspuns pozitiv : Dan Golopentia (care inca de cativa ani si-a exprimat dorinta de a participa la aceasta tura, si eu nu l-am uitat !), Pelle - camaradul meu de nadejde in alpinism, Ionut - nu cel din urma, un om hotarat !

Din experientele trecute am gandit si formarea unei Echipe de Asteptare. Aceasta avand rolul de a ne iesi in intampinare undeva pe parcursul traseului, urmand ca apoi sa ajungem impreuna la destinatie. Si-au dat acordul prietenele si colegele de munte: Geta Iftode, Nicoleta, Liana Mirita, Corina, Maria Neamtu, Sanda si Serban Nicolae. Acestea sunt persoane care au ani buni de mers pe munte, care sunt

obisnuite cu atmosfera de grup, care stiu sa reactioneze in diversele situatii ce pot aparea. Si pot aparea destule ...

A treia tema: perioada pentru traseu

Intrucat traseul era gandit pt parcurgerea **intr-o singura zi**, de la un capat la celalalt, totodata si-n conditii de iarna, a rezultat ca undeva la sfarsitul lui februarie-inceput de martie ar fi bine. Tinand cont si de actiunile unor colegi si prieteni intru-pasiune, s-a scos din discutie luna februarie. O idee mi-a aparut: 1 Martie, Martisorul - simbol al revigorarii naturii... Anul acesta 1 Martie era intr-o sambata; cum se putea mai bine ! Exact ziua pentru traseu. Alegerea a fost evidenta: Prima editie a POTCOAVEI BUCEGILOR la 1 Martie 2008 !

Un semn bun, m-am gandit.

Restul aspectelor legate de echipament, cazari, transport, etc. erau amanunte.

Urmeaza asteptarea. Asteptarea ca vremea sa fie buna in acea zi, sa ne simtim bine, sa putem parcurge cu bine traseul. Vremea NU depinde de noi, umilii muritori. De fapt pe munte (si nu numai) de noi NU depinde nimic. Suntem doar admisi sa pasim pe potecile si traseele muntelui, sa-i atingem culmile, sa-i savuram peisajele. Noi suntem datori sa respectam Muntele. Si iubim Muntele. E o dragoste ideala, fara nimic material. Nu castigi nimic material mergand pe munte, ci doar iti umpli sufletul de bucurie, spiritul devine mai curat.

Pornim vineri 29 februarie 2008. Intalnirea la gara, trenul, coboram la Busteni. Vreme frumoasa ! Urcam in Platou cu cabina, ca sa avem timp pt

pregatirile preliminare. Zaresc culmile vestice ale Bucegilor, Bratul Potcoavei de Vest. Ma gandesc cum o fi pe culme. Privesc de-a lungul

Platoului vad Furnica, stiu ca undeva dupa varf e Cabana Miorita. Apoi, in timp ce mai coborasem spre Pestera, dau roata la orizont: zaresc si Cetatea Obarsiei cu izvoarele Ialomitei adaugand si Culmile Vestice, precum si cele Estice, imi dau seama ca-i destul de mult.

Trecem prin preajma Manastirii Pestera, aruncam o privire spre Turnurile Seciului, salutam Horoaba si poposim la Padina. In spate Batrana, Doamnele si Obarsia se vedeau frumos !

Dupa o mica gustare, incepem sa urcam pe muntele Colti. Vantul se mai inteteste, iar noi desfacem poteca prin zapada. Continuum sa urcam, lasand in stanga Strungulitza, eu fiind hotarat sa ajung pana in Saua Strunga si Culmea Strungilor. Nu departe de sa, Pelle se intoarce cu Dan; eu cu Ionut ajungem la refugiul din Saua Strunga eu continui sa urc in

Culmea Principala. Deja zapada e mare pe alocuri. Ajung la niste stanci si ma opresc. Inspre rasarit se vad Costila, Baba Mare, Babele, Furnica. La apus sunt Culmile Leaotei, iar undeva sunt Creasta Craiului, Iezerul si Fagarasul. Lumina Soarelui e estompata de niste nori. Oare cum va fi maine ?

Am curatat zapada de la usa refugiului, am stat un pic, apoi am coborat inspre Padina. Mancam ceva in cabana goala, nu erau decat cabanierii. La stiri aud o veste trista si destul de dura: s-a dispus cod galben in majoritatea tarii, inclusiv in judetele in care ne aflam ! Meteorologii avertizeaza aparitia precipitatiilor si a vantului puternic incepand cu a doua zi. Ziua in care noi intentionam sa urcam si sa parcurgem Culmile Bucegilor... Sunt trist si ingrijorat. Probabil ca si camarazii mei nutresc acelasi sentiment... Vorbesc cu fetele, tocmai isi fac bagaje, pregatindu-se sa vina

la munte. Imi dau si ele vestea trista. Reiteram cele planuite, le spun sa se pregateasca cat se poate de bine, la fel si noi. Probabil va fi o zi lunga. Ziua Potcoavei...

Ne bagam in paturi, unii chiar reusesc sa doarma. Pe mine ma framanta gandurile... In plina noapte, de cateva ori ma ridic din pat si ma uit pe geam. Incerc sa dorm ...

Suna ceasul, desteptarea ! Privesc pe fereastra: Luna lumineaza frumos, se vad cateva stele ! Sunt increzator ! Ne pregatim fara zabava pentru traseul lung ce-l vom aborda. Salutam gazda noastra si incepem urcusul.

La 1 Martie 2008 echipa formata din Mihai, Dan, Ionut si Pelle a pornit in traseul POTCOAVEI BUCEGILOR – varianta de iarna.

Incet, dar sigur, un sir de 4 luminite

mergeau in noapte. Unde anume ? Catre Cumile Bucegilor. Cat vor merge ? Cat vor putea, pana la capat. Vor reusi ? Asta NUMAI Dumnezeu o va decide !

Trecem de stanele din Colti si ne indreptam spre Sautu Strunga. Urcusul e abrupt in unele locuri, dar dupa o noapte de somn parca mergem mai cu spor. Ajungem la Refugiul din Strunga. Un mic popas sa ne mai dezmortim...

Nu zabovim prea mult, fiindca drumetului ii sade bine cu traseul. Urc abrupt spre Culmea Strungilor

Ma uit in spate, camarazii mei vin intr-un ritm regulat. E bine ! Razele Soarelui incep sa razbata dintre neguri, se lumineaza !

Undeva in zare privesc la Furnica. E departe... Chiar e departe ! Pelle ma trezeste din ganduri; a gasit o buna belvedere ! Merg intr-acolo si, intr-adevar e super ! Piatra Craiului, Iezer-Papusa, Fagarasii, Leaota se desfasoara frumos. De cealalta parte sunt Culmile Bucegilor, strabatute de razele diminetii.

Dan o ia inainte, el are ritmul lui. Noi, ceilalti, ne reunim. Ionut vorbeste intr-una. Eu ii mai raspund din cand in cand, Pelle il ascuta rabdator. Continui, conform planului sa o iau mai in fatza, sa-l ajung pe Dan. Insa acesta parca a prins aripi ! Zboara printre formatiunile de pe culme ! Cred ca-i in mediul lui. Ma apropiu, discutam despre continuarea traseului. Eu decid ca-i mai bine matematic pe o panta mai inclinata, cu zapada tare. Ajung intr-o inseurare. Regrupam. Urmeaza traversarea unor pante. Ii spun lui Pelle sa ma urmareasca cu atentie (stiu eu de ce...).

Trec cu bine ambele portiuni, apoi le fac semn sa porneasca si ei, pe rand. Ne regrupam cu bine ! Mai ciugulim ceva ... Undeva, jos, Valea Horoabei imi starneste amintiri cu prieteni, cu cascaderute, udeala pana la piele, veselie ... povesti.

Continuam traseul, Culmea Batranei e tot mai mare. Ajungem la Coltii Tapului. Ocolim obarsia Horoabei si abordam urcusul pe Batrana. Vantul bate tot mai puternic, insa vizibilitatea e buna. Craiul, Leaota si Culmea Vestica a Bucegilor ne delecteaza. Termin de urcat si caut sa ma adapostesc de vant sub culme.

Ne reunim. Bem putin ceai. Ne

rearanjam echipamentul, fiindca vantul e din ce in ce mai tare si nu pare a se domoli. Mai gustam cate ceva, gandind ca cine stie cand vom mai putea manca ... Dan porneste primul. Eu mai stau un pic cu prietenii mei, apoi pornesc si eu. Mergem matematic pe culme. Aceasta e destul de ingusta pe portiunea care urmeaza. Il urmaresc cu atentie pe Dan. Se descurca ! Normal, e om de munte, veteran, cu experientza ! Ajung si eu in portiunea ingusta. Vantul ma bate tare din stanga (west). Ma imping inspre acea parte, dar trebuie sa fiu atent ca tot acolo sunt si cornisele; si dedesubt e haul... De cateva ori ma scufund in zapada, dar ma ridic; nu-i vremea de zabovit ! In spate se vede si Pelle cu Ionut. Vin si ei. Continui sa merg si ajung in zona de jnepenis. Aici trebuie sa fim atenti pe unde mergem ca sa nu ne infundam. Dan a ales o cale buna. O urmez, improvizand pe alocuri. Ies in saua larga ce precede Vf Gutanu. Ii fac semn lui Dan sa mai stea, sa ne adunam cu totii. Ne oprim. Vine si "ariergarda" ! Ionut, evident, vorbeste. E bine ! Prind semnal la

mobil si sun fetele din Echipa de Asteptare. Nicoleta imi spune ca nu merg cabinele, ca-i vant, dar ca vor face tot posibilul sa urce in Platou. Le zic sa nu se expuna prea mult, sa ajunga in Miorita si de-acolo sa se orienteze. Doar sunt fete-de-munte, cu oarece experientza. Liana-profesoara a condus multe grupuri,

va sti sa discearna in teren. Incerc sa le spun unde suntem, dar vantul imi raspandeste cuvintele... Inchei convorbirea. Dan deja a inceput urcusul destul de lung pe Gutanu. Pornim si noi. Din culmea Gutanului se vad peretii ce marginesc Caldarea Gaura, deasupra acestora adunandu-se tot mai multe neguri.

**Află informații despre majoritatea
cabanelor și refugiilor din Munții Carpați**

Foto de Cristi Fluerau (www.wfn.ro)

Vantul continua sa bata. Semnele-s clare, va fi o proba dura trecerea pe la Varful Potcoavei ! Dan e destul de departe; ma sfatuiesc cu Pelle sa-l ajung. Fortez un pic, facandu-i semne lui Dan sa se opreasca. O face la adapostul unor stanci. Deja vizibilitatea-i tot mai scazuta si pot aparea probleme majore. Vis-a-vis Caldarea Gaura ne intampina cu pereti si cornise; mesajul e evident: Atentie ! Ma mai uit in spate la Piatra Craiului, Iezer si Fagaras.

Probabil ca nu peste multa vreme n-or sa se mai vada...

Ne reunim si de data asta decidem sa mergem strict grupati. Urcam pe Doamnele. Vizibilitatea e redusa, pe alocuri foarte redusa. Ma gandesc cum se va prezenta traseul; aici e o zona delicata.

Dintre neguri se deslusesc Gavanele si, mai jos, Mecetul Turcesc.

Pe Doamnele e cornisa inspre Valea Ialomitei. Decid s-o iau matematic, pe culme. Panta e relativ inclinata, dar, fiind echipati corespunzator, ne descurcam. Inspre Caldarea Gaura sunt cornise mari. Omu si Scara nu se vad de neguri. Nici Cetatea Obarsiei. Regrupam. Urmeaza cateva traverseuri prin zapada pe deasupra Mecetului, care-mi dau

emotii cand le vad. Le spun colegilor de echipa sa fie foarte atenti. Eu voi porni primul... Doamne Ajuta-ma !

Trec un prim pasaj, apoi ne reunim. Continui cu un alt traverseu. Sub mine e o panta careia nu-i vad fundul (e undeva in Obarsia Ialomitei). Merg cat pot de repede, dar totodata cu grija. Regrupam iar. Vizibilitatea scade mult. Urc o panta inclinata, apoi iar traversare.

Am contact vizual cu Dan, dar pe Ionut si Pelle nu-i vad. De auzit nu

se pune problema, vantul bate foarte puternic. Continui sa merg intr-un relativ urcus pe la Gavane. Nu mai poate sa fie mult ! Trebuie sa apara banda galbena (ce conduce de la Vf Omu la Platou). Mentin contactul cu Dan; vine. In jur totul e alb, sus, jos, stanga, dreapta. Ajung la un stalp; ce culoarea are marcajul ? E galben !!!

De aici stiu, trebuie sa fac brusc dreapta, sa ma las in sa. Ma uit dupa baieti, sa vina si ei, sa nu rateze semnul. Ne mai adunam si incepem sa coboram. Dinspre dreapta (west) vantul parca si-a dezlegat toate fraiele ! Ma las pe vant si ma sustin in betze. Ajung la stancile de pe culmea dintre Obarsia Ialomitei si Valea Cerbului. Ma adapostesc oarecum si-i astept si pe ceilalti. Vin si ei. Mergem cu mare grija, sa nu ne zboare vantul. Si nu-i deloc o metafora !!! Urmeaza o inseuare deschisa si expusa. Ma culc cat pot, sa fiu cat mai mic in calea vantului. Vantule, eu sunt prea mic pentru forta ta ! Te rog nu te pune cu mine si lasa-ma sa trec !

Ajung la baza hornului ce iese pe deasupra Cerdacului. Ma opresc acolo. Camarazii vin si ei, care mai de care rascolit de vant. Aici ne mai rearanjam echipamentul. Urmeaza

trecerea peste Cerdac. Stim ca va urma o platforma care e marginita de Caldarea Vaii Cerbului. Vantul sufla exact inspre acea directie ... Si e foarte..., ...foarte puternic !

Pornesc primul. Ies de la adapostul precar al hornului. O pala de vant ma zguduie. Am pioletul in mana. Caut sa ma infig tot mai tare in zapada si sa deslusesc linia traseului printre neguri. Merg incet-incet. Nu vad urmatorul stalp. Depasesc un val de zapada si apare si stalpul. Parcursul peste Cerdac l-am facut in mai multe randuri iarna. Imi reamintesc traseul. Va trebui sa ocolesc spre dreapta, apoi sa cobor. Merg cu privirea atenta si cu ochii mintii. Ocolirea, mentin culmea, cobor... Saut Sugarilor ! Am trecut peste Cerdac! Continui sa merg usor inspre dreapta, indreptandu-ma spre Babele. Vantul continua sa bata puternic, dar m-a lasat sa trec. Multumesc !

Dintre neguri imi apar in fatza cativa tineri. Li salut, facandu-le semn cu mana. Ce-or fi gandit cand m-au vazut aparand dinspre Cerdac ? Zaresc undeva o stanca in jurul careia vantul a spulberat circular zapada. Acolo este locul meu de oprire ! Ma tupilez cat pot sa ma mai feresc de vant. Putina ciocolata, un pic de lichid, imi mai trag sufletul. In spate zaresc siluetele acelor drumeti, parca-i vad si pe ai mei. Inseamna ca se descurca ! Mai stau un pic, dar ma ia cu frig si incep sa mi se raceasca mainile. Gandesc ca trebuie sa merg inainte, tot inainte. Spre Babele.

Parcursul e mai simplu fiindca se vad urme prin zapada. Vantul continua sa bata tare. Parca sunt un robot: stang-drept, stang-drept. Ma uit spre Releul Tv de pe Costila, evident ca nu se vede, dar mi-l inchipui... Baba Mare, casuta D-lui Manoliu, amintiri... cu Picatura, cu nopti de cautare, de asteptare... Un caine imi iese vesel in cale, vorbesc cu el, dar continui sa merg. Cobor un pic, inca putin si iata: Babele !

Salut stancile milenare. In vant, cabana trosneste de parca s-ar dezintegra... Urc scarile, trag de usa tare, stupoare, usa e inchisa ! Continui sa trag, bat in usa, cineva-mi deschide. Salut si intru. Ma dezechipez un pic, comand 2 ceaiuri. Sun coechipierii si le las mesaje. Vorbesc cu fetele. Bucurie mare cand aud c-am ajuns la Babele ! Cateva amabilitati cu cei 2-3 baieti din cabana, aveam cunostinte comune ! Vantul suiera prin cotloane. Beau primul ceai pe nerasuflete. Ies sa ma uit dupa coechipieri. Apar si ei. Ne adunam cu totii in cabana, la un ceai si o gustare. Dupa un timp apar si cei cu care ma intalniseam in preajma Seii Sugarilor ; se intorsesera din drum si bine au facut ! Dezbatem ce urmeaza sa facem si ne decidem sa continuam traseul spre Miorita. Cabaniera de la Babele ne priveste ciudat, cred ca zice ca suntem nebuni. Pe asa o vijelie cine ar mai fi plecat la drum ? Ne pregatim frontalele la indemana, mai luam o gura de ceai si ... la drum. Vantul ne intampina iar cu tarie. Te salut Vantule, pana la urma azi esti si tu coechipierul nostru ! Cel mai puternic !

Urmam parcursul spre Piatra Arsa, in usoara coborare, apoi un mic urcus. Pentru o clipa apare Abruptul Sudic al Caraimanului; salut cu respect Crucea Eroilor, chiar daca nu se vede.

Trecem prin jnepenisul Pietrei Arse, indreptandu-ne spre terenul de sport. Urcam iar. Negura devine deasa, vizibilitatea e mult diminuată. Mergem in formatie compacta. Saut Calugarului. Suntem la baza Vf Furnica. Vantul iar s-a intetit puternic. E asortat si cu ninsoare. Adica viscol...

Urcam usor-usor, direct spre Varful Furnica. Ma opresc si ma uit inapoi, iar nu-mi vad coechipierii. Ma intorc dupa ei sa vad ce fac. Apare Dan, mai jos sunt Ionut si Pelle. Ne adunam cu totii. Continuam urcusul si dupa putin timp apare dintre neguri, varful. Furnica !!! Dimineatza era atat de departe si acum suntem langa varf. Lacrimi de bucurie imi curg din ochi !

Antena montata in zona vueste cam sinistru in bataia vantului. Continuam sa mergem printr-o vizibilitate foarte scazuta. Stim ca Miorita e undeva mai jos,... dar unde ? Ninsoarea se intetzeste, combinata cu negura. Ne insiram toata echipa

astfel incat sa reusim sa deslusim cat mai mult. Pe jos e zapada geruita, pe alocuri gheatza. Continui sa cobor, trebuie sa apara cabana, nu poate fi departe ! O silueta prinde contur in ninsoare si ceata : Cabana Miorita !!! Strig de bucurie, le spun si la camarazi ca am vazut cabana ! Ne adunam cu totii, ca sa ajungem impreuna la intrare. Suntem o echipa, nimeni nu-i primul, nimeni nu-i ultimul; toti suntem primii ! La intrarea in cabana facem pozele de rigoare. Pe fatza fiecaruia dintre noi se citeste FERICIREA !!

Am ajuns ! Am reusit ! Ne imbratisam si ne strangem mainile. Traseul POTCOAVEI BUCEGILOR efectuat intr-o singura zi, in conditii de iarna, a fost parcurs de echipa noastra !

Vantul puternic, negurile si ninsoarea ne-au ingreunat deplasarea, dar cu toate astea am reusit ! Dumnezeu ne-a aratat Calea !

In cabana, fetele ne-au facut o primire calduroasa. Seara, la masa, am ciocnit un pahar de sampanie. Dan e fericit; Pelle a impartit martisoare la toate fetele, martisoare ce au fost carate in rucsac pe tot parcursul Potcoavei Bucegilor ! Ionut

vorbeste despre orice. Eu am desfacut sampania, apoi am dat tonul la Imnul Bucegilor. Visam la momentul acesta de mult ... !

Noaptea ne invaluieste cu misterul

situatiei. In fatza cabanei ne adunam cu totii, apoi, ordonat intr-un lung sir, coboram panta.

Vantul isi face simtita prezenta, fiecare va tine minte aceasta coborare. Pelle cara un cufar in spate. E deja serpas ! Eu supraveghez ca sa opresc eventuala alunecare a cuiva. In fatza Nicoleta si Liana conduc grupul. Dan inchide plutonul.

Ajungem cu bine la Cota 1400. Acolo e Soare si frumos. Dar noi stim ce-i pe culmi...

Intr-o poienita vedem cativa ghiocei; mai jos apar multe branduse ! Am gasit Vestitori Primaverii ! La intrarea in Sinaia, un leagan improvizat (pe care s-au dat majoritatea fetelor noastre) are funia implinita in rosu si alb !!!

..."Cativa iubitori ai Muntelui doresc sa porneasca in cautarea Martisorului"... Si l-au gasit !!

Traseul POTCOAVEI BUCEGILOR

sau, dand frau liber taramului spiritelor bune...

A doua zi, desi e senin, vantul continua sa bata puternic, spulberand zapada. Din cabana suntem rugati de mai multi turisti sa-i coboram la Sinaia. Sunt destul de multi, dar apreciez ca vom face

desfasurat la 1 Martie 2008 va ramane memorabil pentru cei care au reusit sa-l parcurga, precum si pentru cei care s-au bucurat impreuna cu noi de reusita .

CABANA MĂLĂIEȘTI

Mălăiești este cunoscută ca una din cele mai frumoase văi alpine ale Bucegilor, și chiar a Carpaților.

text: Emi Cristea; imagini: Emi Cristea, Lilian Stancioi

Prima cabană Mălăiești (1570 m, sec. XIX)

Urcând prin pădurea tot mai rară, pe marcaj turistic cu bandă albastră ce vine dinspre Râșnov, trecând de Poienile Mălăiești, după ce îți forțezi pasul pe o pantă mai înclinată (de fapt un prag glaciatic), ieși în golul alpin în frumoasa strâmtoare dintre munții de piatră ai Bucșoiului și ai Padinei Crucii.

Încă de la ultimii pași prin pădure ai să simți plăcutul miros de foc de sobă care te anunță că te apropii de un adăpost turistic. Aici ai să găsești cabana Mălăiești, așezată pe o morenă a văii glaciare, sub creasta zimțată a Padinei Crucii.

Cabana, una dintre cele mai vechi din Carpații românești, a avut o istorie destul de zbuciumată. A fost ridicată în 1882 (prima cabană din Bucegi) de către SKV (Siebenburgische Karpaten Verein) în poiana de mai jos de golul alpin, la o altitudine de 1570 metri (mai jos

de zona ce se numește „La Blide”). Începută la 7 mai 1882 construcția este inaugurată la 29 iulie. Din păcate, adăpostul de lemn nu a rezistat prea mult, arzând în anul

1897.

La 24 august 1898, cabana nouă este inaugurată, odată cu drumul lui Deubel, refăcut în această perioadă.

Familia Stănilă, din Râșnov, a creat primele generații de cabanieri. Primul om ce a avut grijă de acest adăpost a fost Ioan Stănilă (fiul unui cunoscut vânător de urși), rășnovean născut la 1846. Fii lui, trei la număr, vor fi și ei cabanieri la Mălăiești (Alexe, Ion și Gheorghe). Ioan Stănilă purta păr lung și umbla toată vara în opinci. În anii cât a fost cabanier sus, a fost omul ce-l însoțea pe renumitul botanist brașovean, Ranier, prin munții Bucegi.

Primul cabanier al Mălăieștilor, a murit în 7 august 1910, într-un accident de munte. A plecat din cabană, urcând vâlcetul din fața adăpostului, până pe Bucșoiu, unde s-a prăbușit căutând flori de colț. Avea 64 de ani, din care 28 fusese

Cabana Mălăiești la inaugurare (1924)

Foto: Emi Cristea(1996)

cabanier, sus la Mălăiești.

În anul 1923, o cumplită avalanșă, pornită dn jgheaburile Bucșoiului, avea să distrugă casa. N-a mai fost reconstruită aici. Resturile adăpostului au fost cărate sus, în golul alpin, folosindu-se la ridicarea unei alte cabane. În anul 1924, aceeași asociație turistică a ridicat Casa Mălăiești, pe noul amplasamen, la o altitudine de 1720 metri, la adăpostul Padinei Crucii. A fost mărită în anii 1938-1939 iar în 1967 a fost modernizată.

Este cabana ce am cunoscut-o în primii noștri ani de drumeții. În anii ei de vârf cabana avea aproximativ

100 de locuri vara și 50 locuri iarna, în camere cu priciuri.

În fiecare an, aici se ținea festivalul folk „Floare de Colț” iar la 1 mai era renumitul concurs de ski din Valea Mălăiești. Din păcate, în martie 1998, un incendiu a ars construcția, rămânând în picioare doar clădirea Refugiului Salvamont, nu de multă vreme construit. Totul ar fi pornit de la unul din hornurile cabanei, în care s-a aprins cenușa. Cu ce să o stingi!? Până au ajuns ajutoarele sus, nu mai rămăsese nimic. Doar amintirile și un cântec vechi:

„Dacă vii din orice parte / La Râșnov să te oprești / Vei afla în scurtă vreme / De cabana Mălăiești”

De altfel în următorii ani, acest refugiu Salvamont va constitui adăpost turiștilor. Din fericire lucrurile nu au fost așa. S-a construit o nouă cabană. Mai greu, căci în anii aceștia orice adăpost montan se construiește mai greu (dacă se construiește). În 2007, după câțiva ani grei, s-a dat în funcțiune noua cabană. Mai întâi o mică anexă (2006), apoi și clădirea cea mare. Cabanierul de la Mălăiești face partea din aceeași veche și cu tradiție familie Stănilă, un om primitor

Cabana Mălăiești, 23 martie 2007 (Foto: Lilian Stancioi)

alpinet.org
GPS

o resursă
de informații GPS
privind spațiul montan

Refugiul Salvamont Mălăiești (Foto: Emi Cristea, 2007)

Nici bine nu s-a refăcut cabana, că în primăvara lui 2007 (23 martie), o puternică furtună care a lăsat 50 cm de zăpadă grea în Valea Mălăiești, a distrus acoperișul neconsolidat al adăpostului. Se pare ca acesta a fost distrus de suflul unei avalanșe ce a coborât de pe Bucsoiu, în Suvoiul Caprelor. De altfel și toată zona de la „Blide” a fost și ea măturată de avalanșe grele ce au rupt trunchiuri de copaci. A fost una din cele mai mari avalanșe din ultimii 50 de ani.

Trasee turistice:

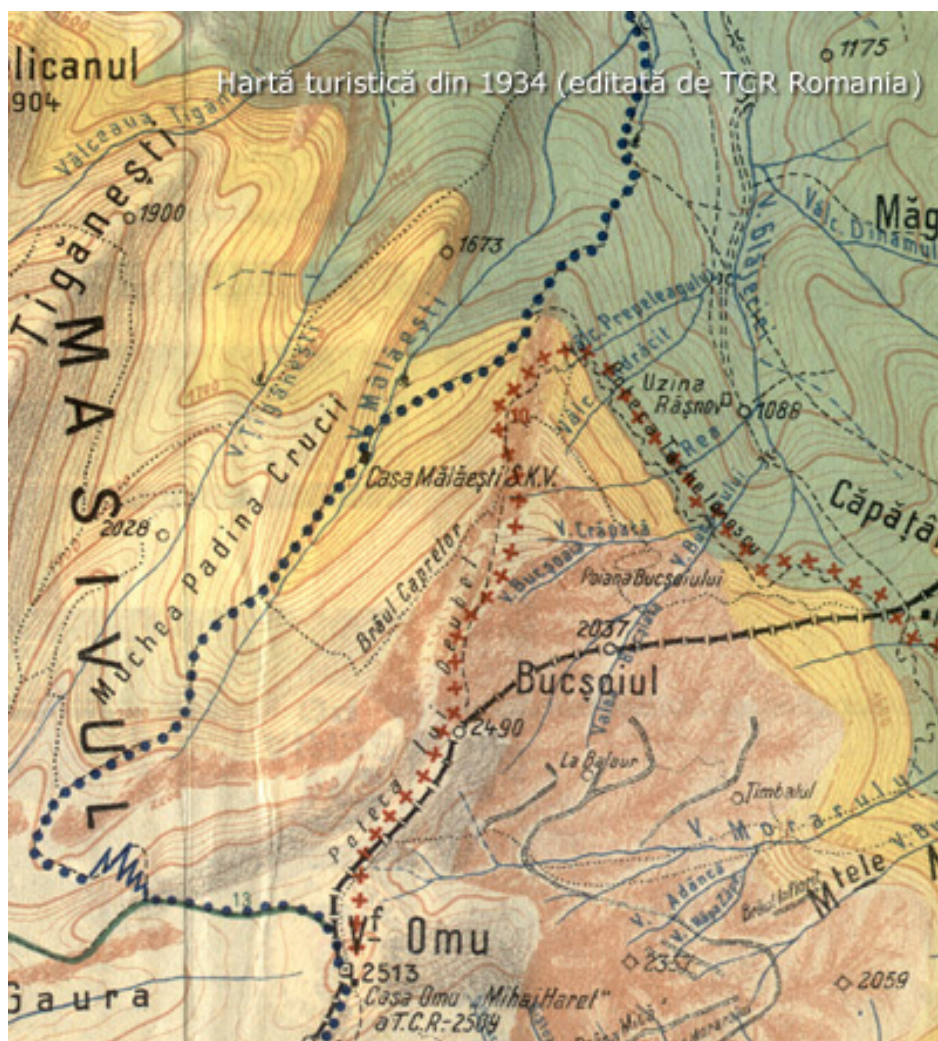
1. Cabana Diham (1320 m) – Glăjărie (980 m) – Cabana Mălăiești (1720 m). Traseul este ușor, fiind accesibil tot timpul anului (cu rezerva că la zăpezi mari porțiunea „La Blide”, aflată înainte de cabană, este periculoasă pentru avalanșele ce se pot desprinde din vâlcele). Un turist cu pregătire medie și cu rucsac de 10-15 kg, face acest traseu în 3-4 ore (iarna timpul se poate dubla

dacă zăpada este mare și neabătută: în porțiunea de la Râpa Mălăiești până la cabană, stratul depășește de multe ori un metru grosime). Traseul e marcat cu cruce albastră (până mai jos de Râpă) iar apoi cu bandă albastră (ce vine de la Râșnov).

2. Uzina Electrică (Râșnov) – Râpa Mălăiești – Cabana Mălăiești. Traseul este ușor și accesibil tot timpul anului (cu rezerva de mai sus). Durata este între 3-4 ore vara. Marcajul este pe bandă albastră. De la Râșnov până la Uzina Electrică sunt 17 km de drum carosabil

3. Pichetul Roșu (1445 m) – La Prepeleac – Cabana Mălăiești (1720 m). Este considerat traseul clasic de acces (mai ales dinspre Bușteni), datorită faptului că are diferențe de nivel mai mici de urcat. Cu toate acestea, iarna este interzis, datorită vâlcelor cu gheață ce sunt traversate și a pantelor expuse, de pe care se pot declanșa avalanșe. De altfel este una din potecile cu cele mai multe accidente montane din Bucegi. Este marcat cu triunghi roșu, iar de la Pichetul Roșu până la cabană faci 2-3 ore.

4. Cabana Omu (2507 m) – Hornurile Mălăiești – Cabana Mălăiești. Unul din cele mai frumoase trasee montane din Bucegi, este folosit deseori de turiști, mai ales pentru Hornul Turistic (cel din stânga, cum cobori). Prin horn este și varianta de iarnă a accesului de la Mălăiești la Omu (datorită expunerii nordice și a pereților înguști riscul de avalanșă este redus, cu excepția perioadelor de după ninsori puternice). Vara, mulți folosesc poteca de pe brâne, ce se lasă dinspre Omu, înainte să ajungi la hornuri. Această variantă este interzisă iarna. Coborând spre Mălăiești nu faci mai mult de 2-2,5 ore. La urcare mai adaugi o oră. Este marcat cu bandă, triunghi și cruce

roșie (de la Omu la Hornuri) iar apoi cu bandă albastră, pe vale spre cabana Mălaiești. Iarna, un punct periculos este înainte de cabana Mălaiești, sub Padina Crucii, pe unde se pot desprinde avalanșe.

5. Poate cel mai frumos traseu turistic este cel al **Brânei Caprelor**. Marcajul triunghi albastru, te scoate din a doua căldare în care urci de la cabană, pe un jgheab, ca apoi să urci pe brână până în creasta Bucșoiul Mare. Prin zădărnici poteca lui Deubel (bandă roșie) ajungi la cabana Omu, după circa trei ore de la Mălaiești. Traseul este, pe cât de frumos, pe

atât de dificil și periculos. Pe vreme umedă și iarna este total interzis.

6. **Cabana Mălaiești - Padina Crucii - Lacul Țigănești - Culmea Țigănești**. Este traseul de legătură spre satele Branului. Îl parcurgi în 2 ore, dar este practicabil doar vara. Iarna este foarte periculos, mai ales în porțiunea dintre Padina Crucii și lăculeț și de acolo spre culmea Țigănești, fiindcă taie versanții abrupti și fără asperități ai muntelui. Este marca cu bandă roșie, iar din culmea Țigănești poți coborâ spre Bran prin Clincea, sau poți ieși spre Vf. Scara (2422 m) în celălalt sens.

Alpinism

În apropiere de cabana Mălaiești, se pot găsi câteva trasee alpine, pentru turiști experimentați sau alpiniști. De la Valea Pietrelor (1B, cu prima ascensiune făcută în 1933) și Canionul Pietrelor (1A) până la trasee dificile ca Traseul direct din Turnul Mălaiești (5B), toate cu baza la maxim o oră de la cabană.

Invitație la Mălaiești

Astăzi, în valea Mălaiești, rade în soare o nouă cabană. Când cobori dinspre Prepeleac, prin vâlcelele Bucșoiului, începi să zărești printre molizi un acoperiș verde. Te bucuri și grăbești pasul pentru a ajunge la adăpostul cabanei.

„Vrei la Omu, cobori în vale
Multe cabane întâlnești
Dar dintre toate cea mai frumoasă
E cabana Malaiești

Băieți veseli și fetețe
Cu cununi ca în povești
Împreună ei formează
Tineretul Mălaiești”

Cabanierul de la Malaiești
(Foto: Emi Cristea, 2007)

LA BIRCACIU

O zi de februarie in Fagaras

Text si imagini: Feri Teglas

Duminica, zi de lenevit, dupa o saptamana de 10-12 ore zilnic la servicii. Pentru unii, poate. Pentru mine si cativa prieteni, unii veniti din tari vestice, a fost o gura de aer curat si odihna active. Si cum ce te poate imbata cu frumuseti si aer curat mai bine decat muntii Fagaras am hotarat sa urcam la cabana Bircaciu si mai sus pana pe platou.

Plecam de dimineata, de la ora 5 si incet incet ajungem la cabana Poiana Neamtului, unde, dorind sa bem un ceai sau o cafea si sa ne schimbam pentru urcare, asteptam amagiti, pret de jumatate de ora, pe cineva sa ne deschida. Era deja ora 7:30, cand o persoana adormita ne serveste cu o cafea... rece. Glumind, trecem peste momentul respectiv si incepem traseul spre cabana Bircaciu.

Din vorba in vorba, despre lucrari

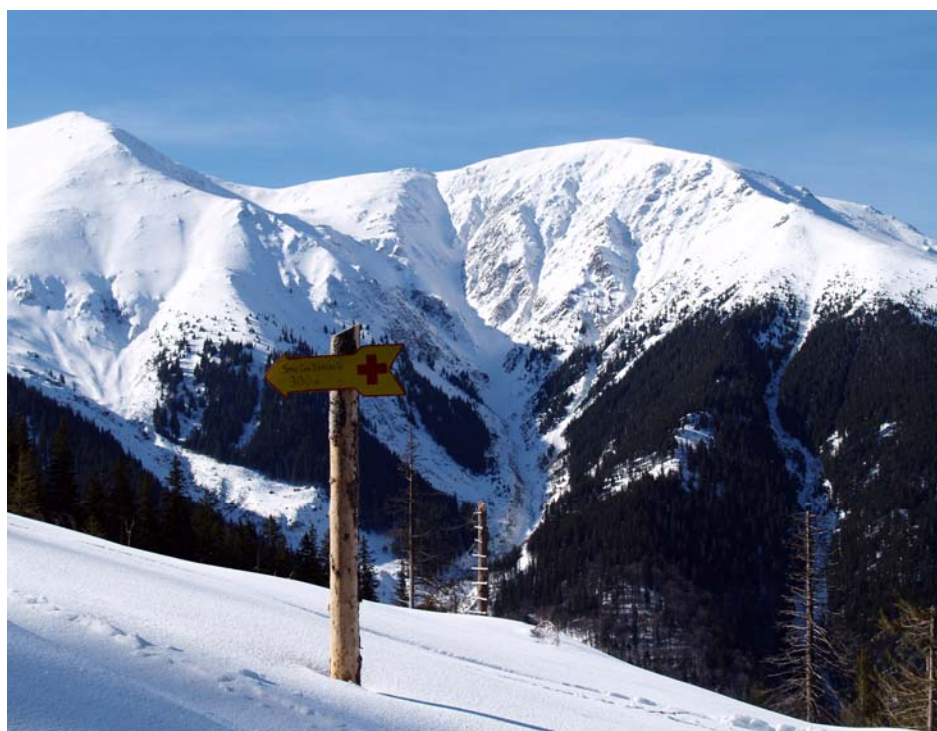

importante si nimicuri, bancuri si planuri de viitor ajungem aproape de cabana Bircaciu, trecem de la primavara timpurie de la poiana la

zapada zonei alpine.

Muntele ni se dezvaluie in toata splendoarea sa, vremea e excelenta.

Ajungem la cabana, mereu

primitoare si gustam cu mare pofta un ceai a la Bircaciu. Nea Petre sta in pragul cabanei, vorbaresti si primitor cum il stim, o legenda vie a Fagarasului.

Vremea e excelenta si hotaram sa urcam pana pe Piciorul Bircaciului pentru a admira Fagarasul in toata splendoarea sa.

Zapada este foarte buna pentru mers, aerul oxigenat ne face sa inaintam usor spre platou.

Ajungi pe platou admiram cu rabdare creasta Fagarasului, varfurile si vaile pitoresti si o farama de regret ne cuprinde pentru trebuie sa ne intoarcem in oras, fiecare cu treburile sale. Ne-am fi dorit mult sa mai zabovim macar 2-3 zile pe creasta Fagarasului, cu speranta ca vremea va tine cu noi.

Coborand insa vremea incepe sa se inchida, vantul sa sufle tare si soarele sa se ascunda dupa nori.

Ajungand la cabana ne intalnim cu prietenii care au pornit mai tarziu mai tarziu din Medias, printre care si Tudor, care la cei 2 anisori a fost la majoritatea cabanelor din Fagaras. Bravo parintilor lui !

Ca sa ramanem la cei mici, 5 pui de patrupede animeaza atmosfera la cabana. Sunt draguti si jucausi. Daca doriti un puior alb, nea Petre va asteapta.

A fost o zi excelenta, ne-am incarcat bateriile mai bine decat daca am fi dormit 2 zile non-stop.

ATRACTII TURISTICE IN JUDETUL CLUJ

Text: Dan Izvoreanu

Foto: Ioan Bindeanu. Dan Tautan.

Deși aparent, Clujul nu se numără printre județele cu potențial turistic ridicat, există câteva atuuri care pot face din această zonă o destinație de vacanță sau cel puțin de sfârșit de săptămână.

Genul de turism care se poate practica aici este cel montan, de recreere, agroturismul, turismul istoric și de ce nu, turismul balnear.

Locurile de atracție maximă sunt concentrate cu preponderență în zona montană a județului. Pentru cei dornici de o ieșire la munte posibilitățile sunt variate și avem de unde alege.

Pentru că suntem la începutul sezonului de iarnă mulți își îndreaptă atenția spre posibilitățile de a practica sporturi de sezon. Skiorii impătimiti pot alege partea din Stațiunea Baisoara începătorii partea de pe Feleac și în curând vor avea la dispoziție încă o parte, la Marisel. Cei mai experimentați pot practica skiul de tură în masivul Vlădeasa. Atât pentru skiul de tură cât și pentru partea naturală din apropierea cabanei Vlădeasa fac din această zonă una dintre cele mai apreciate de turiști în toate anotimpurile. Accesul este destul de ușor. Din drumul național Cluj – Oradea, după Huedin ajungem în localitatea Bologa. Ieșim din drumul European și intrăm în localitatea propriu-zisă, putem face o escală la cetatea omonimă, apoi străbatem comuna Sacuieu și de acolo continuăm spre satul Rogojel.

De aici suntem nevoiți să facem

Foto : Ioan Bindeanu

miscare, deoarece pina la cabana trebuia sa urcam pe jos, pe o poteca marcata. Cabana Vladeasa ne intimpina intotdeauna cu un loc de cazare si un ceai cald. Cei care doresc dar care trebuie sa fie bine echipati pot face o incursiune pina pe Virful Vladeasa - la cabana Meteo, situata la cea mai mare altitudine din Apuseni : 1836 metri.

In zona se mai pot admira Pietrele Albe, sau , daca din Huedin alegem

ruta spre localitatea Rachitele, atunci nu trebuie ratata Cascada Valul Miresei . In sezonul de iarna aici se organizeaza concursuri de catarare pe gheata.

Foto : Ioan Bindeanu

www.alpinet.org

Ghidul tau montan

: Munti : Trasee : Cabane :
: Harti : Fotografii :

foto Iulian Cozma

O alta destinatie favorita este Statiunea Belis-Fintinele unde se poate ajunge tot din orasul Huedin. La inceputul anilor '70 pe vatra veche a satului Belis s-a construit barajul Belis-Fântânele, iar locuințele au fost strămutate pe deal. Satul vechi, Giurcuța de Jos, cu vatra și mormintele strămoșilor a fost inundat de apele lacului de acumulare. Vara când nivelul apelor lacului scade, se pot vedea ruinele satului, în special biserica.

Foto : Dan Tautan

Valea Ariesului si atractiile limitrofe sunt de asemenea posibile destinatii pentru incursiuni in natura, deoarece zona constituie de fapt o aglomerare de frumuseti naturale.

In ultimii ani tot mai mare amploare o au sporturile asa zise extreme, dar care nu au nimic in comun cu extremul deoarece se practica in conditii de maxima siguranta : escalada pe stinca sau catararea. Pentru impatimitii acestor sporturi cele mai cunoscute destinatii sunt Cheile Turzii-care merita vazute si strabatute la pas sau , mai nou , Cheile Turenilor.

Si daca tot ajungeti in zona orasului Turda nu trebuia sa ratati Salina-care in prezent este conservata si amenajata pentru vizitatori. Aici se organizeaza deseori concerte , deoarece acustica este deosebita.

Amatorii de inot si bai pot alege sa petreaca cel putin citeva zile la baile Sarate Turda sau in apropiere de Cluj, Baile Sarate Cojocna-incluse intr-un program de investitii si reabilitare a capacitatilor de cazare si agrement.

Desi se afla exact la intrare in municipiul Gherla de multe ori trec neobservate cu toate ca au fost reamenajate si modernizate in ultimii ani : ma refer la Baile Baita. Si ca tot veni vorba de ruta Cluj-Gherla -Dej, si aceasta zona beneficiaza de citeva atractii turistice : la doar 25 km de Cluj-Napoca, in centrul comunei Bontida se afla Castelul Banffy-actualmente in plin proces de restaurare, este o adevarata bijuterie arhitectonica.

Judetul Cluj are de asemenea 20 de arii naturale protejate de interes national. Intr-o insiruire succinta (cu promisiunea ca le voi descrie pe rond in articolele urmatoare) acestea sunt: Cariera Corabia, Cheile Baciului, Cheile Turenilor, Cheile

Turzii, Finatele Clujului – Copirsaie, Finatele Clujului - Valea lui Craiu, Gipsurile de la Leghia, Lacul Stiucilor, Molhasul Mare de la Izbuc, Molhasurile Capatinii, Piriul Dumbrava, Parcul National Muntii Apuseni, Pestera Mare de pe Valea Firei, Pestera din Piatra Ponorului, Pestera Virfurasu , Saraturile si Ocna Veche, Stufarisurile de la Sic, Valea Legii, Valea Morilor, Zona fosilifera Corus.

Foto de Cristi Fluerau (www.wfn.ro)

CLUBUL FLOARE DE COLT BRASOV

Zece ani de drumetii

Prezentarea clubului Floare de Colt

Clubul de Turism FLOARE DE COLT Brasov

Presedinte: Olimpiu Pop

Email: contact@floaredecolt.org

Web: www.floaredecolt.org

Acum zece ani muntii erau la fel de inalti, la fel de frumosi, dar parca mai putin umblati. Nu stiu daca sa zic acum ca asta era bine sau era rau, dar in vremurile acelea cand mergeai pe munte cu ce apucaai sa iei pe tine si cand echipamentul era un lux, un club montan pornea la drum cu pasi noi.

La inceputul anilor 90, asociatiile turistice reaparusera, in Romania, ca ciupercile dupa ploaie, si fiecare oras mai cu traditie montana se lauda cu mai multe cluburi. Ce avea sa aduca nou, in turismul-montan, acest club? Poate nimic, poate mai mult ... cert este ca dupa ani de zile, in timp ce alte asociatii au disparut iar cluburile de munte au cunoscut un trend descendent, Floare de Colt a ramas sa adune in jurul ei zeci si zeci de iubitori de munte.

Martie 1998 a renascut din cenusa uitarii, Floarea de Colt din Brasov. Acum, la zece ani de activitate organizata, tragem o prima linie si privim in urma noastra la visele implinite. Nu trebuie sa ne oprim aici.

In acei primi ani de FDC (caci asa a inceput lumea sa ne numeasca) am fost si noi fascinati de concursurile turistice. Era o moda care genera, anual, zeci de competitii montane, campionate, puncte, orgolii, lupta si la final ... premii. La inceput am fost mai timizi. Am vrut sa tatonam terenul, participand din cand in cand la cate un concurs (ba prin Crai, ba

prin Bucegi sau Fagaras) si ciugulind turism-sportiv, alaturi de nume cate o diploma care ne facea sa fim mandri. De aici si pana la primul concurs castigat a fost ceva vreme. Dar si cand am castigat ... parca toata lumea era a noastra.

Dupa trei ani de "timiditate" sportiva, nu am refuzat invitatia de a ne inscrie in campionatul cluburilor de turism din Romania (organizat de FRTS), intrand in hora marilor cluburi de

celebre ca Gentiana Bistrita, Caraiman Campina, Veniti cu Noi

Bacau, Corydalis Medias si multe altele ...

Un club nu este o suma de membri. Trebuie sa fie in primul rand o familie de prieteni si apoi o echipa. Cand vorbești de familie, te gândești la atmosfera ce face sa te

alaturi unui grup, de clipele frumoase petrecute in "gasca". Aici era vorba de gasca de munte ...

Cand vorbești de o echipa, te gândești la calitatile comune ce aduna oameni la un loc, te gândești la faptul ca unii se completeaza pe altii si impreuna aduc rezultatele visate. Cand, dincolo de prieteni, am avut ambitia sa devenim o echipa, am avut si rasplata. In anul 2005, la festivitatea de premiere de la Tusnad, cupa de campioni a fost purtata pe bratele Florilor de Colt.

Scopurile comune ale oamenilor ce se aduna intr-o echipa, duc la proiecte. Si Floare de Colt a inceput sa gandeasca proiecte. Iar acestea pot fi cat de multe poti duce in spate ... Am inceput cu "Trofeul

Brasovului", care din de vreo sapte editii incoace incearca sa adune cat mai multe echipe de montanarzi in muntii Carpati. De la inceput ne-am propus sa promovam cate o zona montana la fiecare editie si bucuria a fost ca pana acum sa reusim sa ne indeplinim acest obiectiv (aducandu-ne aminte de editii trebuie sa pomenim: Cheile Rasnovului in 2002, Piatra Craiului in 2003, Cheile Varghisului in 2004, Valea Azuga in 2005, Pecineagu in 2006 si Valea Sipoaiei in 2007). Au fost sase competitii turistice organizate de Floare de Colt iar participarile au crescut de la an la an, odata si cu popularitatea acestui club.

Niciodata nu am uitat ca totul a pornit de la dorinta de a colinda cat mai mult muntii. Si ne-am purtat picioarele prin zeci de masive montane din Romania, purtandu-ne emblema din Macin pana pe Fagaras. Atunci cand nu am putut merge pe munte, am adus muntele la noi acasa, prin prezentari foto organizate lunar in Brasov. In 14 octombrie 2005 am debutat. In sfârșit, visul nostru s-a realizat: a avut loc prima proiectie pe teme montane. De atunci si pana in prezent s-au desfasurat 16 astfel de evenimente, aducand alaturi de noi prieteni de munte ca: Dragos Florescu, Cristian Tecu, Cristi Tutunea, Coco Galescu, Laurentiu Barza, Catalin Onceanu, Ciprian Lolu si multi altii, cu imagini din Himalaya, Anzi, Caucaz, Alpi, Kilimanjaro si alte coclauri ale lumii.

Folk-ul montan a facut parte din viata acestui club. Ascultand Taine Folk, Menuett sau Om Bun, putini stiu ca muzica asta are mai multa sau mai putina legatura cu Floare de Colt. Iar din cand in cand, sub organizarea acestui club, s-au adunat in Brasov sa cante prin seri culturale, folkisti cunoscuti in lumea montanarilor. Ne-au fost mereu prieteni si nu ne-au refuzat.

Intr-o lume in care multi

polueaza, am incercat sa facem cate ceva pentru natura. Cat am reusit. Clubul Floare de Colt a primit o mare provocare pentru inceputul lunii august 2003: participarea la lucrările de montare a Refugiului Funduri din Parcul Național Piatra Craiului.

In fiecare an ne-am alaturat evenimentelor prilejuite de Ziua Pamantului, incercand sa curatam cu propriile maini parcul natural Tampa si alte parcuri ale Brasovului, alaturi de alte asociatii din Brasov. Incepand de anul trecut am pornit un proiect legat de masivul Piatra Mare, care s-a concretizat prin cateva activitati de igienizare a Vail Sipoaia, si prin montarea catorva panouri turistice in puncte de acces.

Incepem un an 2008 cu gandul ce a face macar pe-atatea cat in anul ce a trecut. Pana atunci, ne-am adunat intr-un week-end viforos de martie, la cabana Padina din muntii Bucegi, pentru a sarbatori zece ani de Floare de Colt. Am fi vrut sa putem umbla cat mai mult prin zapada, dar viscolul ne-a tinut mai mult prin cabana. N-a fost bai, caci adunati in jurul chitarilor si depanand amintiri, vremea a trecut fara sa o simtim.

Foto de Cristi Fluerau (www.wfn.ro)

La Multi Ani Floare de Colt! Sa vrei sa urci ... mereu!

CAMPIONATUL FRTS, ETAPA-1, LIRA CARPATINA 2008

Introducere în campionatul 2008: „A început un nou campionat al cluburilor de turism. Au trecut doisprezece ani de când cluburile au început să se organizeze într-o competiție turistică, sportivă, cultural-artistică, care după un an de etape să desemneze cel mai bun club din țară. Au fost ani cu

70 de asociații înscrise în această formă de manifestare. Acum se constată un regres, an de an, dar totuși tradiția s-a păstrat. După ce anii anteriori avuseseră drept câștigători un număr restrâns de cluburi (Gențiana Bistrița, Caraiman Cămpina, Floare de Colț Brașov și Carpatia București), se pare că anul acesta concurența va fi și mai mare, mai ales pe fondul regresului manifestat de Caraiman și Floare de Colț.

Am intrat în 2008, am intrat în a 12-a ediție a campionatului. Să dăm drumul la probe, la competiție și să începem să socotim clasamentul ...”

Text: Nicoleta Iubu; Emi Cristea

Fotografii: www.floaredecolt.org

Lira Carpatină

În perioada 29 februarie – 2 martie 2008, Clubul Turistic Alpin Vânturarița a organizat XIV-a ediție a LIREI CARPATINE 2008, prima etapa a Campionatului Național al Cluburilor de Turism Sportiv din România, concurs organizat sub egida FEDERAȚIEI ROMÂNE DE TURISM SPORTIV (F.R.T.S.). Locul ales pentru desfășurarea acestui eveniment a fost stațiunea Băile Olănești, cazarea invitaților fiind la Hotelul Parâng.

Astfel ca începând cu vineri 29 februarie, drumul către Râmnicu Vâlcea a fost luat cu asalt de munțomani veniți din mai toate părțile țării. Cu autocare încărcate până la refuz de bagaje și cu mașini cocoșate de chitări și rucsace, au sosit la Baile Olănești munțomani de toate vârstele bucuroși să se revadă și hotărâți să pună mâna pe cât mai multe premii. Vineri, încă de dimineață au început să apară munțomanii noștri și primirea

participanților a durat până târziu în noapte. Sâmbătă dimineață a debutat cu afișarea fotografiilor, a lucrărilor de grafică și caricatură și a afișului ecologic, a urmat apoi proba de slide-show și pe la ora 20.00 a

început proba de cultural, cea mai așteptată probă de către public, care s-a terminat pe la orele 02.00 din noapte. Sala de conferințe a hotelului s-a umplut până la refuz și pe tot parcursul acestei probe publicul a

cantat și a fost alături de participanți. A fost foarte plăcut să vedem pe scenă atât cluburi montane cu tradiție ca: Albatros Galați, Caraiman Campina, Floare de Colț Brașov, C.P.N.T Brașov cât și cluburi mai recent înființate dar care au munțomani vechi în spatele lor, și aici vorbesc despre Montaniard București, Carpatia București, Monom București și Millenium Galați. Am fost surprinși plăcut de evoluția scenică a unor cluburi montane ca: Verde, High, Hai -Hui etc.

Interesant este că ne-am adus aminte de perioadele când proba de cultural ținea până dimineață și asta datorită faptului că și după încheierea oficială a probei de cultural, hotelul a răsunat de cântece și chitari până la ivirea zorilor. Bucuria revederii între vechi prieteni și camarazi de poteci dar și aceea de a lega noi prietenii, a avut ca rezultat un weekend minunat. Duminică, după 2-3 ore de somn, a avut loc premiarea.

Locul I general a revenit clubului Millenium, locul II și I-a adjudecat Caraiman Campina și Locul III a revenit clubului C.T.E Carpathya. Printre premianți s-au numarat și cluburi ca Floare de Colț, Albatros și Verde. Și uite așa pe la ora 12.00 bagajele erau strânse și fiecare se pregătea să plece. Holul principal al hotelului a devenit brusc neîncăpător și printre îmbrățișări calde își faceau loc promisiuni legate de viitoarele întâlniri la Lire și Cupe.

CAMPIONATUL FRTS - Etapa 1
Lira "Carpatină"
1-2 martie 2008, Băile Olănești

Loc	Clubul	Grafică	Caricatură	Afiș	Diason	Fotografie	Cultural	Total
1	VĂNTURARIȚA Râmnicu-Vâlcea	300	278	300	728	595	1093	3294
2	MILENIUM Galați	294	265	293	693	567	1041	3153
3	CARAIMAN Campina	285	262	282	676	365	1031	2901
4	CARPATIA București	252	257	238	709	496	884	2836
5	MONOM București	215	246	265	659	494	951	2830
6	FLOARE DE COLȚ Brașov	265	226	246	654	511	874	2776
7	MONTANIARD București	283	260	235	634	447	910	2769
8	ALBATROS Galați	275	247	293	532	450	970	2767
9	C.P.N.T Brașov	189	195	238	640	462	921	2645
10	HAI-HUI Târgu-Jiu	272	251	221	649	484	643	2520
11	MONT-DELT-MAR București	221	253	220	716	474	0	1884
12	CARPATIIC București	265	263	191	662	446	0	1827
13	CORYDALIS Mediaș	246	273	239	545	446	0	1749
14	VERDE Galați	0	0	248	0	398	991	1637

* Clubul Vânturarița Rm. Vâlcea a fost clubul organizator

Până la urmă toate cluburile au reușit să-și găsească toți membrii pierduți printre zecile de coridoare ale hotelului unde sincer nu cred să fi fost vre-unul dintre noi care să nu se rătăcească sau care să nu nimerească în altă cameră. Dar am banuit că proba surpriză a acestei lire a fost proba de orientare în hotel – „gasește-ți camera”! Și credeți-mă că nu a fost ușoară deloc proba! (Tabel: Clasamentul etapei și clasamentul după prima etapă)

Un oficial al Vanturaritei a declarat: „Pentru unii din noi clasamente... puncte... conteaza prea puțin... așa ca ma voi referi doar la atmosfera creata, la prietenii legate sau intarite dintre oameni care vin din cluburi diferite, ba mai mult, isi traiesc viata de zi cu zi in locuri atat de indepartate, dar care, desi se vad

de cateva ori pe an, raman prieteni. Asta ne-am dorit: sa-i vedem pe cei care au strabatut drum mai lung sau mai scurt ca sa ajunga la noi ca sunt veseli, ca se bucura de noptile in care lumea canta si sta roata, ca, in timpul Culturalului, canta nu doar cei aflati pe scena, ci toata lumea din sala! Ca se felicita unii pe altii! Speram ca veti tine minte drumetia spre Schitul Bradul, prin catunul Tisa, pe poteca ce serpuieste privita de sus de Varfurile Vanturarita si Vioreanu.”
Ca să inchei relatarea mea, pot să vă spun că a fost o Liră frumoasă, reușită din toate punctele de vedere, încununată de bucuria revederii între munțomani! Să ne revedem sănătoși pe cele mai înalte culmi!
(Nicoleta Iubu)

OMUL, MUNTELE SI ALPINISMUL

Alpinistul octogenar banatean, Profesor dr. ing. Eugen Seracin, isi lanseaza in luna aprilie la Timisoara cartea sa biografica, *Omul, muntele si alpinismul*, cartea amintirilor de montaniard. Domnul profesor Eugen Seracin este intemeietorul si presedintele clubului sportiv Universitatea din Timisoara, sectia de alpinism.

Material realizat de Iulius Carebia

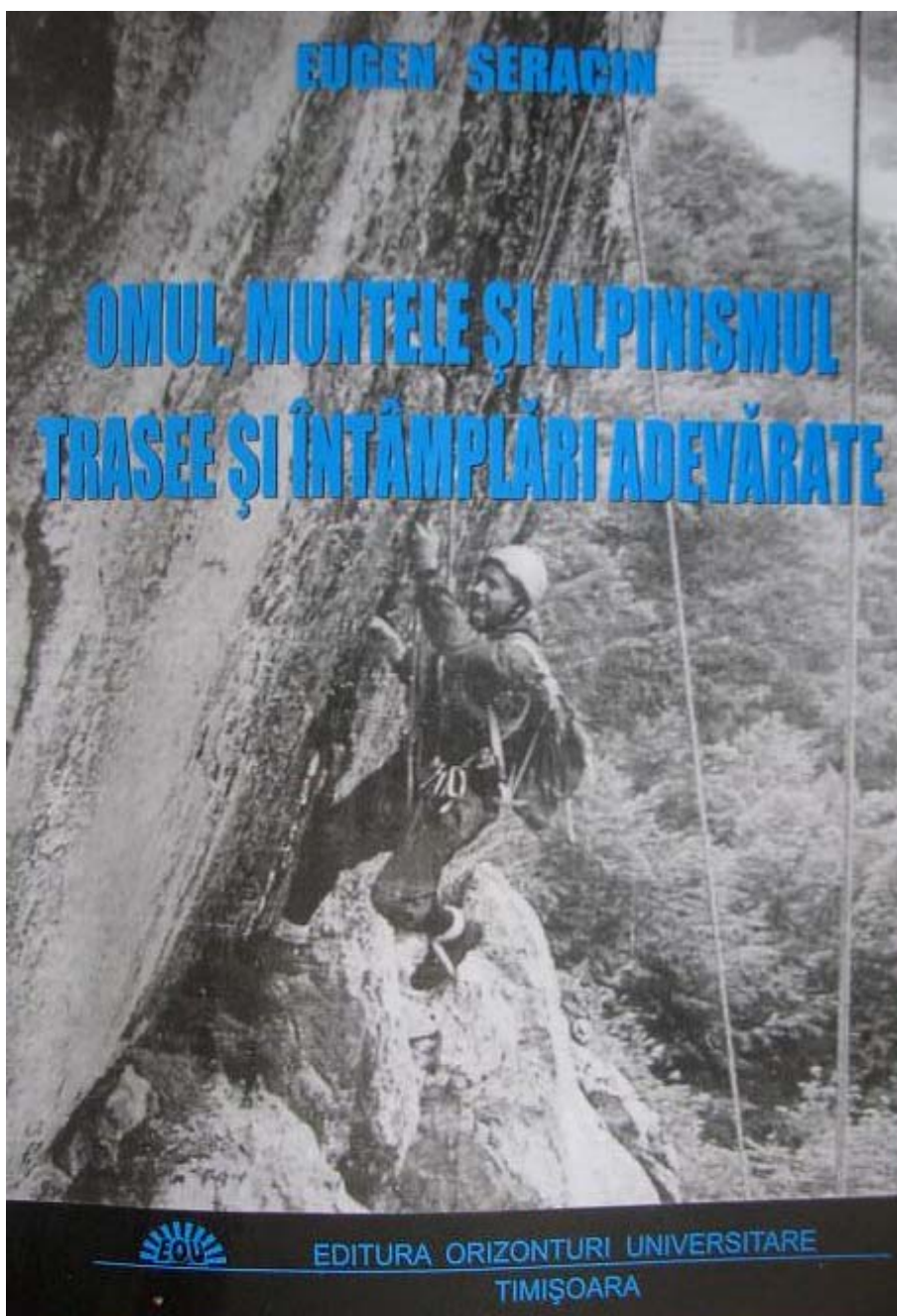
In aceasta carte sunt prezentate toate trairile in cei mai bine de patruzeci de ani de experienta alpina, relatari si intamplari adevarate traite intens atat in numeroasele trasee de alpinism din tara noastra cat si din afara; sunt prezentate criteriile adoptate scrierii acestei carti, reflexii si semnificatii alpine, de interdisciplinaritate, exact asa cum ni le marturiseste Domnia Sa:

“Am pus in carte tot ce am trait mai interesant in viata alpina, corelat cu unele evenimente din viata de oras, de familie, dar baza este viata alpina, traseele facute si coechipierii cu care le-am facut.

Initial nu am vrut sa scriu cartea aceasta, dar au fost cativa oameni, care m-au indrumat si m-au sustinut incontinuu pentru a scrie si mai apoi a termina cartea, si anume: domnul profesor Daba din Timisoara, mai apoi domnul Kosner Egon, care acum este in Germania, un alpinist remarcabil si cu un caracter deosebit de frumos, cu scoala alpina facuta in Germania; si ce de-al treilea domnul Cornel “Coco” Galescu din Caransebes, ghid alpin international, cu scoala facuta in Franta (ENSA), un alpinist extraordinar, cu o biografie alpina de invidiat. Si apare Romania, Germania si Franta ca si o trilogie alpina.

Vreau sa arat ca tot ce am pus si cum am pus in carte a fost gandit, intr-o anumita forma care sa aiba o corelare logica intre aceste evenimente.

Am inceput sa scriu despre copilaria mea, cum pe la varsta de 14 ani ma cataram pe cleanturile si stancile de

la cetatea din Deva. Apoi cum am fost foarte atras si fascinat de Piatra Craiului, unde am inceput cu

drumetie si mai apoi cu alpinismul clasic.

Criteriile pe care le-am adoptat, punctele de vedere...de ex. am adaptat **criteriul adevarului**: chiar daca situatia respectiva ma deranjeaza judec asa: daca ma deranjeaza nu o pun, sau daca o pun, o pun asa cum este. Al doilea criteriu este cel al **libertatii**: in sectia noastra: am fost presedinte, am condus sectia, niciodata n-am vrut sa-mi impun punctul de vedere cu forta, ci am optat pentru libertatea exprimarii si asa s-au format multe prietenii adevarate. Si am scris si despre **interdisciplinaritate**, pornind de la corzi, care sunt statice si dinamice, aratand compunerile de forte ce apar in momentul caderii, am descris felul in care am pitonat unele trasee cum ar fi: Veterani (6A), Hercules(5A), Fisura Diavolului(5B), Doina(5A) (acesta fiind ultimul meu traseu batut, caruia i-am dat numele sotiei mele) si multe multe altele; multe informatii tehnice, care pot fi folosite de alpinisti.

Cand am inceput sa scriu cartea am inceput sa ma gandesc la o structura a ei, si am asa: **aspecte generale**: cum m-am apucat de alpinism, apoi alpinism in tara in cele mai renumite zone: Valea Cernei, Bucegii, Bicazul, Retezatul, Piatra Craiului si apoi trasee in strainatate, in Alpi, in special datorita lui Egon, care ne-a ajutat mult: am facut Mont Blancul in 1994, Matterhornul, care din pacate nu am reusit sa-l urc pana in varf, dar muntele este mai frumos atunci cand il urci si nu cand ajungi sus, Castor si Polux in Elvetia, Zugspitze si peretele Watzmann in Germania si multe altele.

Am scris despre **realizarile colegilor de alpinism**, realizarile fetelor din club, multe campioane nationale, ca si: Jurca Maria, Vintila Ioana, Mihai Lovici Viorica; am pus biografiile

unor alpinisti celebri, figuri reprezentative ale alpinismului banatean. Am prezentat **traseele si premierele** facute impreuna cu coechipierii mei: Emil Luzan, Novac Iacob, Balmes Stelian, Neron Aurel, Gelu Ionescu, Egon Kosner, Saplacan Gavril, Pop Eugen si multi altii. Am realizat mai bine de 1000 de trasee de alpinism, dintre care celebra Fisura Albastra, pe care am facut-o de 5 ori, creasta Fagarasului iarna, ce am facut-o de 6 ori. Apoi am primit titlul de "maestrul al sportului". Am scris si despre avalansa ce ne-a prins in Fagaras pe Hartopul Ursului si despre trairile pe care le-am avut impreuna cu Emil Luzan si Andrei Beleaua cand ne-am salvat din avalansa. Am descris amanuntit tot ce s-a intamplat, pornind de la felul in care am taiat panta si am declansat avalansa pana la felul in care am iesit toti afara.

Nu se poate sa nu-i amintesc pe alpinistii care au si-au spus cuvantul si in alpinismul international: Cornel Galescu (cu vf. Aconcagua, McKinley, Ama Dablam apoi Patagonia, Polul Nord si cu multe expeditii in Himalaya), Sorin Muresan si Andrei Beleaua(Pamir), Adi Prelipceanu, Florin Grama, Claudiu Vidulescu...;mai apoi am scris despre accidente si despre salvarile la care am luat parte (de mentionat este salvarea unei fete, Dana din Codlea, pe care am salvat-o impreuna cu Dinu Mititeanu si Virgil Tiponut din Umerii Pietrei Craiului).

Nici intamplarile hazlii si situatiile amuzante n-au lipsit din aceasta carte din care mentionez o intamplare tragic-comica ce am trait-o pe Mont Blanc, cand eu aveam bete telescopice, si telescopul deodata s-a strivit si am constat ca

ma apropii de munte si aproape mi-am pierdut echilibrul; coechipierul meu Neron a facut ceea ce trebuie, a infasurat coarda pe piolet si ne-am oprit in el, pt ca mai jos...as fi mers (am apreciat impreuna cam vreo 2000 de m) si ajungem in italia, apoi i-am spus lui Neron ca se pare ca m-a tinut din gelozie sa nu ajung eu primul in Italia..

.Am facut o incheiere mai alpino-poetica, si am aratat ceva din creatia populara, o poezie pe care am gasit-o gravata pe un trunchi de copac intr-o zona in care acu` cativa zeci de ani nu umbla nimeni, zona Padesului, o poezie care mi-a placut foarte mult:

**C-asa e viata, ca frunza-n vant
Aici urca, colo coboara
Ca nu stii ziua
Cand o sa moara!**

O poezie foarte frumoasa pentru un ciobanas.

Si am mai pus niste reflexii care arata ce semnificatie are legarea in coarda, ca nu este doar semnificatie mecanica, este o semnificatie de suflet intre doi oameni, care duce de multe ori la prietenii pe viata, si chiar casatorii.

Aceasta relatie este intarita si are loc numai atunci cand este din suflet si din dragoste de munte si nu in ultimul rand cand e bazata pe adevar..."

Am sa inchei la fel cum a incheiat si Domnia Sa aceasta minunata carte, printr-o maxima a celebrului filosof stoic roman Seneca:

"Veritas simplex oratio est!"

INTERVIU CU THEODOR BUNICA

Locul 1 in Topul Foto Alpinet

Primul loc al Topului Foto pe siteul www.alpinet.org a fost detinut saptamini in sir de o fotografie realizata de Theodor Bunica. Pentru a afla mai multe amanunte despre pasiunea sa pentru munte si fotografie, am realizat un scurt interviu

Interviu: Dan Izvoreanu Foto :Theodor Bunica

Dan Izvoreanu : Tedi, ce reprezinta pentru tine siteul Alpinet?

Theodor Bunica : Un loc in care pot sa vorbesc cu prietenii , in care pot sa vad ce creatii au ei in domeniul foto, deoarece eu pe partea de fotografie sunt interesat de site. Imi place sa privesc muntii, **pozele, tot ce este legat de munte pe domeniul fotografiei.**

Dan Izvoreanu: Spune-mi daca iti mai amintesti, cind ai facut prima fotografie si cu ce aparat?

Theodor Bunica : Prima fotografie, cred ca am facut-o prin '94 sau '93, realizata de mine si dezvoltata de mine, cu un aparat Smena – aparatul de inceput al oricarui fotograf.

Dan Izvoreanu: Cite aparate ai schimbat pina acum?

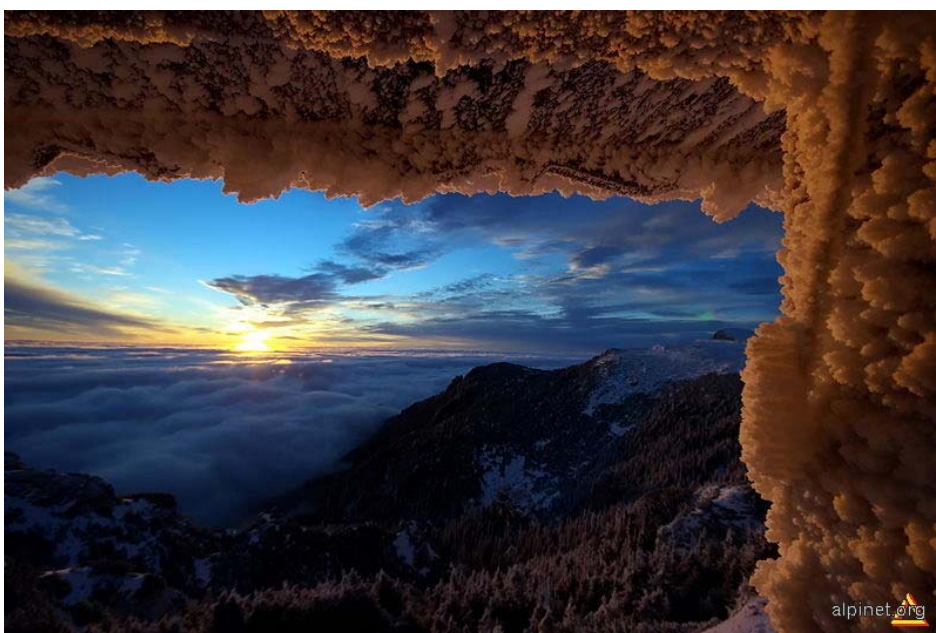
Theodor Bunica : Cred ca 5 sau 6: Smena, Smena, Zorky, Zenit, Pentax SF1,C canon A95, Pentax *istDL , si Pentax K10D

Dan Izvoreanu: Le mai pastrezi?

Theodor Bunica : Da, dar nu sunt functionale toate, unele au "murit" la datorie.

Dan Izvoreanu : In ultima perioada ai avut o fotografie care a tronat mult timp pe locul 1 in Topul Foto Alpinet. Ce poti sa-mi spui despre realizarea ei?

Theodor Bunica : Fotografia am facut-o din noroc, pot sa spun, e adevarat ca am si vinat-o dar am avut noroc de vreme prielnică. Vremea m-a ajutat cel mai mult. Aceeasi imagine nu era atit de spectaculoasa cu o zi inainte deoarece rama de la geam nu avea chiciura. A doua zi insa, am repetat poza din acealsi loc iar chiciura a

facut-o sa devina starul Alpinetului, fiind pe locul 1 in top , mai mult de 40 de zile. (la data realizarii interviului).

Dan Izvoreanu: Cind a fost facuta exact?

Theodor Bunica: Fotografia a fost facuta in 2 ianuarie 2008.

Dan Izvoreanu: Deci sa inteleg ca revelionul l-ai petrecut in Ceahlău.

Theodor Bunica: Da, exact.

Dan Izvoreanu: Ai numarat vreodata, macar asa ca idee, cite fotografii ai facut pina acum?

Theodor Bunica: In jur de 30.000. Si pe film si digital.

Dan Izvoreanu: Tu te consideri un fotograf?

Theodor Bunica: Fotograf amator, profesionist niciodata. Este un hobby pe care il iubesc foarte mult. Dar nu vreau sa spun ca din asta imi voi face vreodata vreo profesie .

Dan Izvoreanu: Din punctul tau de vedere, cum ai cataloga fotografiile?

Theodor Bunica: Le-as cataloga in fotografii amintiri, foto documentare si fotografii artistice. Astea imi vin acum in minte. Daca stau sa le dezvolt pe fiecare, probabil ca mai apar citeva.

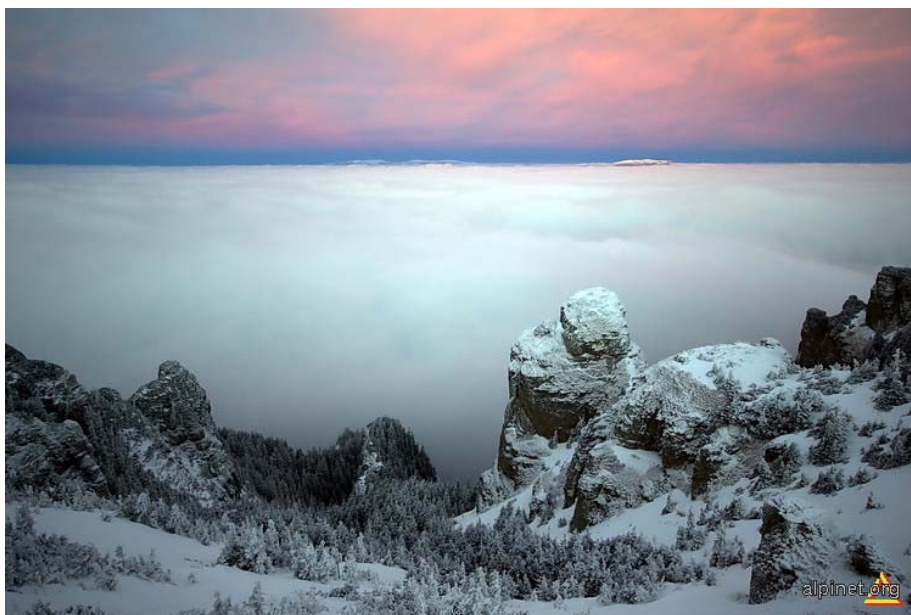
Dan Izvoreanu: Cum arata in viziunea ta , fotografia perfecta?

Theodor Bunica: Pai ar trebui sa fie ceva ce nu s-a mai vazut, ceva ce omul nu poate vedea cu ochiul lui. Trebuie sa-ti induca o stare speciala.

Dan Izvoreanu: La realizarea unei fotografii reusite, ce procent ocupa talentul fotografului si cit la suta este performanta tehnica a aparatului, din punctual tau de vedere?

Theodor Bunica: 80 la suta talent si 20 la suta performanta aparatului.

Dan Izvoreanu: Spune-mi daca exista vreun loc pe care iti doresti sa

il fotografiezi, sa ajungi sa-l immortalizezi cu aparatul foto.

Theodor Bunica: Orice loc din natura pe mine ma inspira. Nu cred ca e un loc anume, dar in principiu natura, orice e legat de natura. Aici ma refer chiar si la natura umana, nu doar strict la peisaje. Uite de exemplu, imi place si arhitectura..

Dan Izvoreanu: Pentru ca ne referim la Topul Alpinet si la siteul care gazduieste, printre altele si fotografiile voastre, spune-mi daca, de pe acest sire, ai vreun fotograf preferat.

Theodor Bunica: Nu pot sa spun ca am pe cineva preferat, uite de exemplu am intilnit persoane de la

care nu ma asteptam sa faca poze bune si au facut poze extraordinare, apoi persoane care fac in general fotografii bune au in scris si citeva mai slabe, deci sunt multe persoane care stiu sa minuiasca aparatul foto. Eu sunt pasionat al tehnicii si apreciez foarte mult calitatea tehnica a unei imagini si abia apoi pe cea artistica.

Dan Izvoreanu: Ai realizat vreodata vreo fotografie in conditii improprii?

Theodor Bunica: da, pe ploaie si pe vint, inconjurat de fulgere in Piatra Craiului.

Dan Izvoreanu: Dar merita sa risti doar pentru a surprinde o imagine?

Theodor Bunica: Nu am mers

special, s-a nimerit sa fiu acolo in acele conditii si atunci nu am ratat momentul de a face si fotografii.

Dan Izvoreanu: Tu mergi la munte pentru a face poze sau daca tot esti acolo faci si fotografii. Care e scopul principal?

Theodor Bunica: Este o combinatie. In general merg la munte ca sa ma detasez de oras, sa uit de probleme, iar in functie de cit de odihnit sunt, imi ies si fotografiile.

Dan Izvoreanu: te-ai gandit vreodata sa realizezi o expozitie personala cu fotografiile tale?

Theodor Bunica: Da. Deocamdata am inceput prin a-mi face un site. Adresa este www.theofoto.ro.

Dan Izvoreanu: Si concret te-ai gandit la realizarea unei expozitii?

Theodor Bunica: Da, insa va mai dura putin.

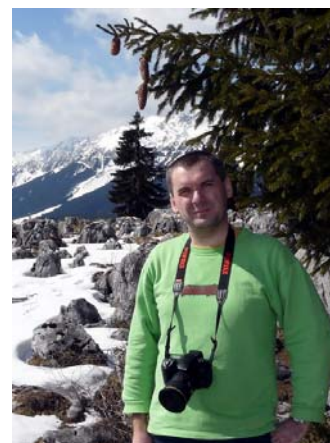
Dan Izvoreanu: Cine este Theodor Bunica? (este o intrebare pentru cei care te cunosc mai putin sau deloc)

Theodor Bunica: Sunt o persoana linistita, am 31 de ani, lucrez in Bucuresti dar sunt brasovean si ador muntele, plimbarile si in primul rind sunt un ecologist convins si pentru asta fac tot posibilul sa circul cu mijloacele de transport in comun si cu trenul.

Dan Izvoreanu: La final te-as ruga sa-mi spui, foarte sincer, ce ti-ai dori sa citesti in revista Invitatie in Carpati?

Theodor Bunica: As vrea sa citesc in primul rind articole de ecologie, pentru ca tinerii in mod special, sa invete sa iubeasca natura si sa o protejeze. Apoi articole legate de munte,

de
trasee,
de
locuri
cit mai
frumoa
se.

SCURTA PRIVIRE ASUPRA PEȘTERILOR DE LA GURA DOBROGEI

Text si imagini: Cristian Flueraru

Cu mai mulți ani în urmă, când nu puteam spune că am un loc preferat, un loc "de suflet", întâmplarea a făcut să ajung în Dobrogea. Dobrogea! Munții Măcin, Valea Slavei, Dobrogea Sudică, dar dintre toate Podișul Casimcei. Nu oferă peisajele grandioase cu creste spectaculoase precum cele ale Carpaților, nu atrage ochiul prin dealurile fragmentate, fărâmițate, din care "eroziunea a mușcat" cum ar fi cele ale Subcarpaților, dar cu toate acestea reprezintă un excelent teren de joacă pentru oricine iubește natura în simplitatea ei. C. Brătescu caracteriza Podișul Casimcei ca fiind "de o tulburătoare frumusețe și complexitate". Prin urmare la redebitul meu în paginile IIC, voi scrie câteva randuri despre Casimcea și specificul zonei.

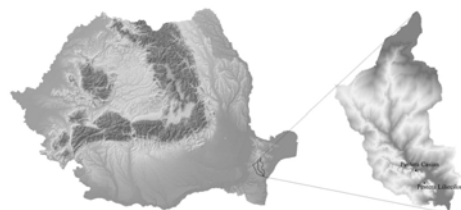
Și totuși, de ce Casimcea?

Cursul inferior al râului Casimcea în amonte de satul Cheia

Casimcea – detaliu al cursului inferior. Se remarcă gradul ridicat de sinuozitate, precum și malurile abrupte ce delimitează primul nivel de terase.

Localizarea Bazinului Casimcea în Romania

Pentru că bazinul Casimcea prezintă o mare complexitate și importanță, deținând câteva superlative:

- are cel mai lung curs dintre toate organismele hidrografice ale Dobrogei - 59,9 km;
- are cel mai extins bazin de drenaj din Dobrogea - 737 km²;
- se varsă în cel mai întins liman fluvio-maritim din Dobrogea - Tașaul - 2335ha;
- deține cel mai mare debit mediu dintre toate râurile dobrogene - 0,38m³/s.

Bazinul Casimcea – localizare in cadrul Dobrogei

Compozit in culori "naturale" realizat pe baza unei imagini Landsat 7 etm+ din 06.07.2000

Localizarea bazinului Casimcea în cadrul Dobrogei, pe o imagine LANDSAT din 06.07.2000, Se disting cu ușurință suprafețele împădurite din nordul bazinului, cariera de

calcar din apropierea gurii de vărsare precum și zona bogată în vegetație din bazinul râului Visterna. Abruptul carstic de la Casian

În afara acestor detalii statistice, o notă aparte în peisajul bazinului Casimcea este dată de prezența calcarelor jurasice și cretacice. Acestea pot fi întâlnite în sudul bazinului, pe partea dreaptă a văii, abruptul carstic de la Casian precum și în nord-estul limanului Taşaul. Pe valea Casimcei se remarcă existența atât a formelor exocarstice (lapiezuri, doline, polii, văi sub formă de chei, izvoare carstice) cât și a formelor endocarstice.

Elemente ale reliefului carstic în
perimetrul Gura Dobrogei

Originalitatea carstului dobrogean o constituie formațiunile de atoli, diferențiate net în peisajul regiunii, din zonele Cheia, Casian și Gura Dobrogei, poate cel mai deosebit peisaj din tot ceea ce Dobrogea are de oferit. Atolii sunt formați dintr-o masă calcaroasă mai dură decât roca înconjurătoare, nu sunt acoperiți de vegetație și se găsesc în stadii diferite de evoluție.

Formațiunea de atoli de la Gura
Dobrogei

Atentie, mare de nori agitata!

www.axonphoto.com

**ALEX AXON
PHOTOGRAPHY**

Formațiunea de atoli de la Gura Dobrogei

Ei reprezintă practic urme ale unor vechi recifi dintr-o mare caldă și puțin adâncă.

În relief se prezintă precum forme cilindrice cu diametrul de 25-30 cm, relativ bine conservate; cilindrii cu interiorul gol generând microdepresiuni; blocuri dispuse în formă de potcoavă cu unul dintre flancuri distrus de eroziune și rămas ca un amfiteatru sau numai o simplă îngrămădire de pietre dispuse circular.

Din evoluția lor rezultă forme ca turnuri, coloane, piramide și ciuperci.

Cea mai cunoscută formă de acest gen se află la Casian: Marea Potcoavă, un fel de amfiteatru natural descris pentru prima dată de N. Orghidan (1964) care a subliniat unicitatea ei în România

Marea potcoavă" de la Casian

Formațiunea de atoli de la Gura Dobrogei., privire de ansamblu

Formațiunea de atoli de la Casian

Revenind la particularități, nu trebuie uitat „Sfinxul din Casimcea” situat în apropiere de satul Casian,

puțin cunoscut și apreciat. Acesta reprezintă un adevărat simbol al zonei, deși vegetația luxuriantă îl va

ascunde deseori de privirile curioșilor.

Sfinxul" din Casimcea, detaliu

Peșterile din bazinul Casimcea sunt puține și de dimensiuni reduse. Se găsesc numeroase cavități de dimensiuni mici, formate în strate

mai puțin compacte de calcar, în parte și cu concursul vântului. Tr. Orghidan (1965) consideră existența a 14 peșteri. În Catalogul Peșterilor din România, C. Goran (1982) precizează că în bazinul Casimcea se găsesc 23 de peșteri de diferite mărimi

Cea mai mare dintre acestea este Peștera Liliacilor situată pe valea Gura Dobrogei, având 480 m lungime și 3 deschideri la nivelul de 55 m. Ea este situată în planul de minimă rezistență, bogată în fisuri, între 2 strate de calcar, unul mai rezistent în partea superioară unde și panta este mai mare și altul mai moale, unde panta se atenuează ușor. Peștera a servit ca refugiu pe

vremea geto-dacilor și chiar în timpuri recente - sec. XIX ca adăpost pentru locuitorii unui sat de cerchezi. V. Pârvan în Getica a identificat-o ca peștera Keiris în care s-au refugiat oamenii regelui dac Dapix cu turme cu tot în fața comandantului roman Crassus.

În peșteră nu există forme de tavan, podeaua este pavată cu depozite groase de peșteră. Sub peșteră la nivelul văii există un izvor cu debit destul de bogat (5 l/s) amenajat și captat. Aici au fost găsite peste 20 de specii de briozoare, echinoderme și bivalve.

Vegetație "luxuriantă" în apropiere de peștera Casian

www.alpinet.org

Ghidul tau montan

: Munti : Trasee : Cabane :
: Harti : Fotografii :

foto Iulian Cozma

Detaliu 3D al zonei Gura Dobrogei care surprinde poziționarea celor două peșteri importante din zonă.

Amplasarea peșterilor a fost reprezentarea 3D fiind realizată cu folosind GPS, ajutorul programului MicroDem.

Detaliu din Peștera Gura Dobrogei, sala principală.

Pe aceeași vale a Visternei se află peștera La Adam situată într-o diaclază lărgită, transformată puternic de săpăturile speologilor. În această peșteră s-au găsit urme de

locuire din primele secole ale erei noastre, un frumos basorelief de marmură cu chipul din Metras și un altar creștin. Au fost găsite aici bogate urme de faună oxfordiană

cuprinzând brahiopode, bivalve, briozoare, viermi și resturi de spongieri.

Peștera La Adam – amplasare și detaliu al intrării

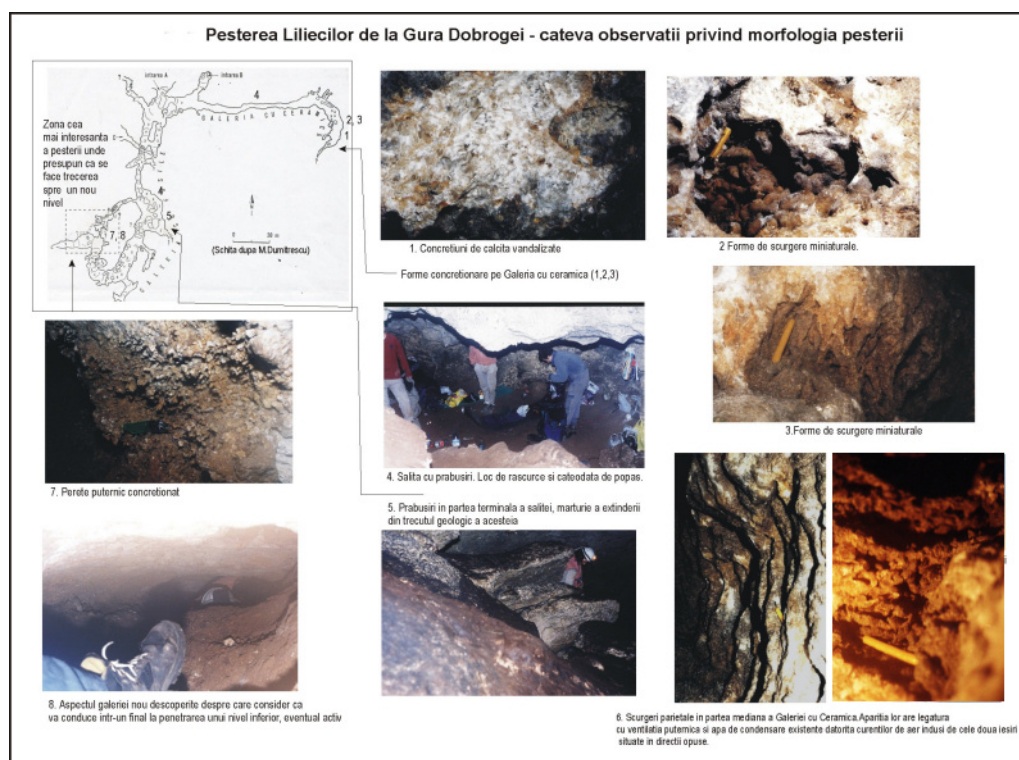

Această peșteră a devenit renumită prin bogata faună cuaternară reprezentată prin numeroase specii de mamifere fosile, care evidențiază existența unor faze

climatice calde și reci, începând din glaciul Riss (M.Bleahu).

Pestera Liliecilor de la Gura Dobrogei reprezintă pestera cea mai importantă din Dobrogea Centrală și una din cele mai bine dezvoltate din

Dobrogea. După cum am aratat și în rândurile de mai sus, dovezile istorice și arheologice oferă indicii pertinente în ceea ce privește vechimea și importanța sa istorică.

Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei – câteva observații privind morfologia peșterii

Dezvoltarea peșterii este de 525 m după cartarea efectuată în 2002 (față de 472 m- 1982). Se dezvoltă pe 2 direcții principale: est – vest: Galeria

cu Ceramica, unde concrețiunile de calcită constituie o veritabilă “Mecca” a vandalilor. La capătul acestei galerii se întâlnesc

concrețiuni miniaturale (N.Orghidan,1971)

miniaturale

Forme concreționare în Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei

nord – sud: Galeria cu Fosile, acesta este sectorul cu maximă complexitate. Este presarată cu nenumărate hornuri care este posibil să facă legătura cu suprafața, astfel încât numărul celor 3 intrări existente ar putea fi cu ușurință depășit în eventualitatea unei

cercetări susținute a zonei. Aici apar două nivele ale peșterii, cel de-al doilea foarte fragmentat și colmatat, care se presupune a avea o dezvoltare mult mai mare decât cea cunoscută în prezent. În acest nivel a fost descoperit un put care se presupune că ar face legătura cu un

nivel inferior, eventual activ. În sprijinul acestei ipoteze stau următoarele argumente:

descoperirea unui opaiț intact precum și a unor fragmente de ceramică pe o galerie din zonă;

Ceramică descoperită în Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei

stabilirea unui nivel minim al peșterii cu ocazia sapaturilor care au dus la descoperirea acestei galerii; izvorul situat în baza versantului (în prezent captat și folosit pentru alimentarea cu apă a Targusorului) care în trecut izvorăa chiar la 30 m sub una din intrările peșterii. Despre acesta V.Parvan afirma că obișnuia să aducă periodic la suprafață monede de aur sau alte obiecte de proveniență antică.

Peștera Casian este semnalată și ea din cele mai vechi timpuri ca fiind locul pustnicului Casian. Desi morfologia ei este relativ simplă fiind alcătuită dintr-o salită din care se desprind două galerii în direcții opuse. Partea care ne interesează, se dezvoltă pe o dialază terminându-se printr-o nișă considerată până acum impracticabilă. În urma trecerii acestei nișe am descoperit un put de

cca. 8 m care a dus la identificarea unui nou nivel inferior al peșterii. Și aici există reale perspective de descoperire a unui nivel inferior argumentate de existența a două galerii descendente care debusează în acest put. Un aspect inedit l-a constituit descoperirea în această parte a peșterii a unor forme concreționare de tip "buzdugan", acestea nemaifiind semnalate până acum în literatura de specialitate.

Peștera Casian – amplasare și câteva detalii din interior.

Cateva aspecte ale morfologiei pesterii Casian

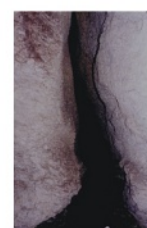
Principalele pesteri din bazinul inferior al Casimcei (dupa Pesteri in Romania, 1982)

3 Imaginea din prima salta surprinsa in timpul cartarii efectuate in aprilie 2002

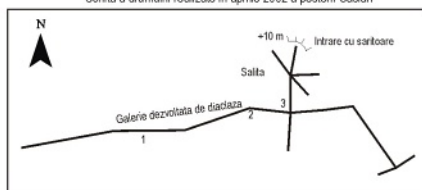

1. Concreturi de calcaie la Casian pe galeria dezvoltata pe diacloza. Greutatea accesibilitatii a permis pastrarea lor intacta deocamdata

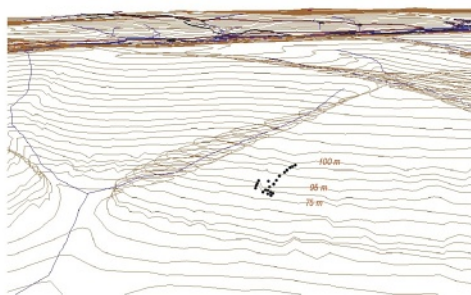
2. Aspectul general al galeriei vestice

Schita a drumului realizate in aprilie 2002 a pesterii Casian

Cateva date privind peștera Casian:
-denivelare -18.3 m
-lungime totala 155 m
-lungime orizontala 98.3 m
-dezvoltare pe verticala 38.34 m (33%)

Peștera Casian: amplasarea și dezvoltarea ei și în cadrul abruptului carstic de la Casian

Echidistanța curbelor de nivel 25 m

În încheiere, câte ceva despre turism și cunoașterea zonei. La nivelul ansamblului de pesteri de la Gura Dobrogei situația are un caracter mai special comparativ cu alte zone datorită dezvoltării reduse a pesterilor, lipsei unor forme concreționare spectaculoase și chiar

a interesului redus asupra zonei, datorită slabei mediatizării.

Concret, deși Peștera Liliiecilor de la Gura Dobrogei este menționată în toate lucrările de tipul « Ghidul Pesterilor din România », turismul în zona are caracter « accidental », principala sursă de turiști fiind din

orasele Megidia, Constanța sau altele situate în aria județelor Tulcea și Constanța. Mai mult, în urma consultării ofertelor a peste 10 agenții de turism ce au oferit pe litoral sau în Dobrogea, am constatat că doar 3 dintre ele menționează cu totul și cu totul tangential Cheile

Dobrogei. Deasemenea nu am gasit nicio resursa internet dedicata zonei.

In decursul anului, pe baza observatiilor personale am constatat existenta unui real « boom » turistic mai ales in perioada sezonului estival (cu un plus pe data de 1 mai, cand se atinge apogeul afluentei turistice in zona).

Acest lucru este o arma cu doua taisuri :

Datorita afluxului scazut si inconstant de turisti, mediul cavernicol nu este foarte afectat per ansamblu;

Turistii existenti se comporta in peștera dupa bunul plac. Astfel, in absenta oricarui mijloc de control, Peștera Liliacilor a devenit una din cele mai « murdare » din tara.

La ora actuala peștera este plina cu deșeuri de tot felul (începând cu sticle de plastic, benzi de casetofon, baterii, cioburi de sticla si terminind cu resturi de carbid). Pe galeriile unde apar concrețiuni de calcita se constata distrugeri barbare, iar populatia de liliaci si-a diminuat considerabil numărul.

In loc de final

**CLIMBING MOUNTAINS OUTSIDE
IS CLIMBING MOUNTAINS INSIDE**

CLOUD CLIMBING
www.cloudclimbing.ro

BIG MOOSE LAKE – MUNTII ADIRONDACK

Fotoreportaj – SUA

Text si foto : Feri Teglas

Regiunea Adirondack din nordul statului New York, o intindere de 6 milioane de acri, este un loc cu totul special, destinat relaxarii si distractiei in mijlocul nature. Cele

peste 3000 de lacuri de diferite dimensiuni, cele peste 100 de zone amenajate pentru campare, 2000 de kilometri de trasee turistice si cele mai multe hoteluri de patru stele din

toate statiunile America sunt doar cateva motive pentru care o vizita in aceste zone ramane de neuitat.

Pentru ca e recomandat "sa incerci marea cu degetul" ne vom opri la o singura zona, in care am petrecut 3 luni ale anului 2006 : lacul Big Moose.

Unul dintre cele mai mari lacuri din parcul Adirondack, lacul Big Moose are o lungime de 110 kilometri si cuprinde o serie de micro statiuni turistice cu totul si cu totul speciale. Noi ne vom opri asupra zonei Big Moose Inn.

Hotelul-Restaurant Big Moose a fost construit in 1903 ca si o cabana retrasa pentru vanatori si sportive. Big Moose Inn are 18 camere speciale cu vedere spre lac si o bucatarie recunoscuta in tot statul New York. Daca imaginile v-au cucerit, pentru detalii asupra Big Moose Inn vizitati : www.bigmooseinn.com.

Lacul Big Moose are un farmec aparte, cuceritor. Indiferent de anotimp zona pare a fi desprinsa din Rai. Primavara cand florile

© Feri Teglas

© Feri Teglas

inunda peisajul si cand copacii inmuguresc, vara cand totul este de un verde crud, inconfundabil si cand apa lacului te imbaie la inot, intotdeauna vei simti ceva special.

Toamna insa e cu totul aparte. Pastelul culorilor frunzelor te cucerește imediat. Din toata America vin aici turisti doar pentru a savura toamna, pentru a admira schimbarea coloritului copacilor. Toamna este o sarbatoare a lacului Big Moose.

Iarna, Lacul Big Moose si traseele din padurile care-l inconjoara este locul ideal pentru impatimitii de snowmobile, care se aduna an de an in numar mare aici, unde s-a stabilit de altfel si recordul de viteza la snowmobile.

Apartenenta locuitorilor la aceste locuri este incredibila, cum este defapt in general la poporul American, sunt mandrii ca traiesc in

aceste locuri totodata salbatice, curate si primitoare dar si moderne. Armonia si respectul omului fata de natura este valoarea principala a acestei zone.

Incredibila frumusete a locurilor, dar si bunatatea, sinceritatea si deschiderea oamenilor zonei au facut ca o parte din mine sa ramana acolo, in inima muntilor Adirondack, pe terasa hanului Big Moose. O parte din mine ma atrage nelinistit sa revin, macar o data, in lumea de vis a muntilor

Adirondack, pe care v-o recomand cu mare caldura.

© Feri Teglas

PROTECTIA MEDIULUI SI PROPRIETATE

Text: Feri Teglas

Protectia mediului, incalzirea globala, grosimea stratului de ozon, poluarea apelor, cresterea populatiei si multe altele fac subiectul multor ziare si emisiuni din mass-media din intreaga lume. Unul dintre obiectivele principale, daca nu chiar cel primordial, la nivel global este protectia mediului. Batalia ideilor cu privire la cum ar trebui protejat mediul inconjurator abia incepe.

Daca ar fi sa reduc articolul meu la o singura fraza, aceasta ar fi:

“Exista probleme ecologice, de degradare a mediului, acolo unde exista o proasta intelegere a dreptului de proprietate.”

Problemele de mediu, dincolo de cele naturale, vin din cauza lipsei de responsabilitate a factorilor poluanti, fie persoane fizice sau juridice. Pe de alta parte lipsa de responsabilitate se manifesta datorita lipsei unor masuri coercitive care ar face ca cel iresponsabil sa raspunda pentru faptele sale.

Aerul, apa, solul sunt poluate acolo

unde exista o proprietate publica, a fiecaruia dintre noi, sau a nimanui, pentru ca noi, individual nu putem lua masuri de a proteja proprietatea. Pentru ca nu putem pune gard aerului sau apei, nu-i putem trage la raspundere pe cei care ne polueaza, ci sunt anumite organisme, platite de noi sa ne reprezinte comunitatea. Nu stim care particula e a noastra. Sunt pe cale de disparitie animale salbatice vanate pentru blana, fildes, piele si asa mai departe, animale care sunt a tuturor si a nimanui am zice. Nu o sa vina niciodata nimeni la bunicul meu in grajd sa-i vaneze vacile, nu o sa vina nimeni sa deverseze substante poluante pe proprietatea unchiului, pentru ca intr-un stat democratic, asta inseamna incalcarea proprietatii ce duce la raspundere penala. Animalele pe cale de disparitie apartin statului in care habiteaza, apartin celor care iau decizii de a inchide ochii uneori, ochii in schimbul unor compensari, apartin domeniului public administrat de guverne, mai mult sau mai putin coerente.

Imi place foarte mult cand aud ca sunt Parcuri Nationale administrate de ONG-uri de turism si ecologie, de ONG-uri de mediu sau de alte structuri neguvernamentale unde sunt oameni adevarati, responsabili. Ma bucur cand vad asociatii a caror tineri se ocupa de parcurile din orase. Respect pentru organizatiile si chiar pentru autoritatile locale care finanteaza programe de mediu urban si rural.

Oamenii trebuie responsabilizati prin sensibilizarea a ceea ce este a lor, comunitatile trebuie sa inteleaga

ca sanatatea lor e in relatie directa cu sanatatea mediului in care traiesc. Copii nostrii vor creste sanatosi doar daca mediul in care traiesc e sanatos, dincolo de usa. Orasul in care traim e orasul fiecaruia dintre noi. Daca cineva arunca o hartie in parc, e ca si cum ar arunca-o la tine sau la mine in curte. Trebuie sa luam atitudine, trebuie sa ne invatam prietenii, rudele, copiii ca mediul inconjurator este defapt casa noastra mare, a tuturor si a fiecaruia dintre noi in parte.

Toleranta e recomandata in multe domenii dar nu in domeniul protectiei mediului, orice abuz indiferent daca e o deversare sau doar aruncarea unui deșeu in parc trebuie semnalat si descurajat.

Asa ca stimati cititori, data viitoare cand vedeti o persoana aruncand o mizerie pe jos in orasul dumnevoastra, ganditi-va ca o arunca pe proprietatea dumnevoastra; de fiecare data cand o companie polueaza peste limitele admise, atenteaza la sanatatea dumnevoastra, la bunul dumnevoastra intangibil. Reactionati

ALPINET.ORG – GPS

O resursă pentru informații GPS privind spațiul montan

Text: Cristian Flueraru

Se apropie cu pasi repezi primavara, sezonul drumețiilor de tot felul, e timpul să ne punem GPS-urile la treabă. Toate bune și frumoase dar în lipsa unui basemap solid nu vom ajunge prea departe. Soluții există, veți spune: [R.O.A.D.](#), varii alternative (legale sau nu) ori posibilitatea de a ne crea siguri hărțile trebuincioase. Dar toate aceste variante fie costă câteva sute de lei, fie sunt dedicate doar unor tipuri de receive, fie sunt necesită destul de mult timp investit sau fie nu au gradul de precizie / încredere pe care ni le-am dori.

Rezolvarea acestei dileme vine tot dinspre zona montană, mai precis dinspre [Alpinet.org](#). [Proiectul Alpinet.org](#) reprezintă din anul 1999 ghidul montan al tuturor oamenilor pasionați de munte, natură, ecologie și fotografie pe tema montană, având, pe lângă cele enumerate mai sus, și o consistentă [secțiune GPS](#). Aceasta este structurată pe două categorii:

- puncte
- trackuri

Selectarea acestora se face pe criterii geografice, în funcție de masivele montane. Per total există în momentul de față peste 1075 puncte de interes pentru 49 de masive, respectiv peste 115 trackuri / 34 masive montane.

Dacă [pagina de inceput](#) nu este tocmai cea mai prietenoasă sau sugestivă, avansând spre zonele de interes ([Munții Retezat](#) să zicem) intrăm în cu totul altă lume:

Masivul RETEZAT - puncte GPS

[foto] [info] [trasee] [cabane] [salvamont]

[gps] [caută trasee] [obiective] [hărți]

Coordonate GPS din masiv - [toate tipurile] - Legendă
[Export PCX5] - [Export OziExplorer] - [Export GPX]

1-5 din 126
Mergi la 1 > [6-10] [11-15] [16-20] >>

Puncte GPS

LCGEMENELE - Taul Gemenale - [Afîșează](#) | [Afîșează în Google Earth](#)
 Latitudine: **45.36911**, Longitudine: **22.83961**, Altitudine: **1934**
 Punct asociat: Taul Gemenale
 Înscriș de: vasile popescu, Luni, 22 Sep 2003

CTCIRNIC - Canton Cîrnic (SAactivat) - [Afîșează](#) | [Afîșează în Google Earth](#)
 Latitudine: **45.43402**, Longitudine: **22.89333**, Altitudine: **0**
 Punct asociat: Cantonul Silvic Cîrnic
 Înscriș de: Claudiu Chiculita, Vineri, 27 Iun 2003

L1OHABA - Ohaba De Sub Piatra - [Afîșează](#) | [Afîșează în Google Earth](#)
 Latitudine: **45.54882**, Longitudine: **22.98969**, Altitudine: **0**
 Punct asociat: Satul Ohaba De Sub Piatra
 Înscriș de: Claudiu Chiculita, Vineri, 27 Iun 2003

Alpinet.org – secțiunea GPS

(exemplu – Munții Retezat)
este posibilă selecția în funcție de tipul de punct (este disponibilă o [legenda](#) ce cuprinde explicații privind abrevierile și simbolurile utilizate)

este posibil exportul spre diferite formate (atât pentru waypoints cât și pentru trackuri): PCX5, OziExplorer și GPX (favoritul meu :-))
prezența unei suite cuprinzătoare de informații complementare (descriere trasee, hărți, cabane etc.)
din capitolul fancy-tricks trebuie obligatoriu punctată, în cazul

Tip punct	Convenție prefix	Exemplu nume (*)	Exemplu descriere
Autogară / stație mijloc transport	AT	■ ATVICTORIA	Autogara Victoria
Aven	AV	■ AVGRIND	Avenul Grind
Bancă (financiar)	BN	■ BNBCRBR	BCR Brăila
Belvedere	*	■ *JEPIIMARI	Punct de belvedere pe Jepii Mari
Benzinărie	W	■ BEPETROMAR	Benzinărie Petrom, Arad
Cabană	CB	■ CBBABELE	Cabana Babele
Camping / loc campare	CM	▲ CMROLLY	Camping Rolly
Canton	CT	■ CTNISIPURI	Cantonul Nisipuri din Valea Rea
Cascadă	CS	■ CSURLATOAR	Cascada Urlătoarea
Centru localitate	CL	◆ CLVICTORIA	Centru oraș Victoria
Chei	CH	◆ CHORZEI	Cheile Orzei
Comună	L2	◆ L2GAISENI	Comuna Găiseni
Curmătură	CM	◆ CMZARNA	Curmătura Zârnei
Gară / stație CFR	GR	■ GRSINIA	Gara Sinaia
Hotel	HT	■ HTFLREGINE	Hotel Floarea Reginei
Ieșire	IS	■ ISVLCSTILA	Ieșire Valea Coștilei

trackurilor, opțiunea vizualizării profilului și a statisticilor.

În cazul în care există puncte de interes intermediare de-a lungul unui track, acestea vor apărea pe profil dar și sub formă de listă, în pagina dedicată trackului. Și pentru ele există opțiunile de download mai sus menționate.

Linkurile de download sunt accesibile, momentan, numai membrilor Alpinet.org, prin urmare va fi necesară, în prealabil, [crearea unui cont](#) de membru.

Înainte de a încheia, voi aminti că: "aceste puncte au fost adunate și înscrise de către membrii Alpinet. Dacă doriți să contribuiți și dumneavoastră la dezvoltarea bazei de coordonate, vă rugăm să contactați administratorii siteului"

Profil track - Bucura - Soarbele

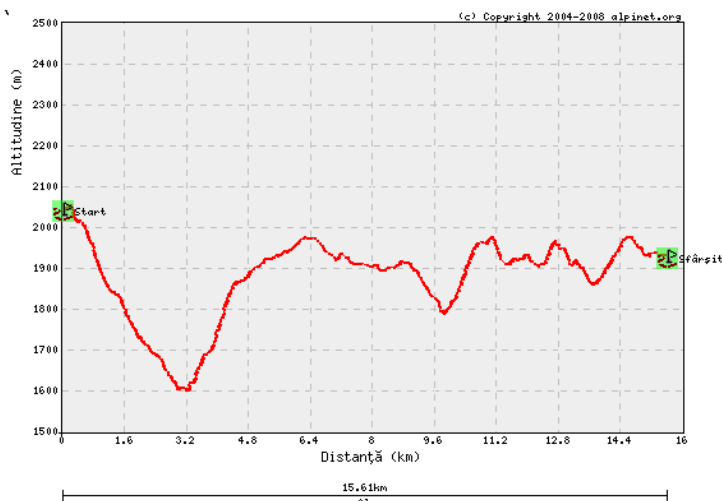
Ghid Montan ► Muntii RETEZAT ► Informatii GPS ► Bucura - Soarbele

Profil track

Masiv montan: [Muntii RETEZAT](#)

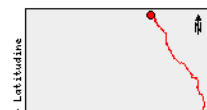
Descriere track: Trecerea spre Godeanu, utila pe vreme rea/ceata

[Afiseaza in Google Earth](#) | [\[Export PCX5\]](#) | [\[Export OziExplorer\]](#) | [\[Export GPX\]](#)

Statistici

Înscris de:
Data ultimei modificări: Sâmbătă, 3 Sep 2005
Modificat de: Cătălin Olteanu
Total puncte: 497
Lungime totală: 15.61 km
Durată totală mers: 0'

fotogeografica 2008

sunteți pregătiți?

SALON NATIONAL DE FOTOGRAFIE PENTRU TINERET

CARNAVALUL PRIMAVERII 2008

Text: Ioan Bindeanu

Foto: Liviu Vulcu, Marius Smarandoiu

In fiecare an, Clubul de Turism Montan Amicii Muntilor Sibiu sarbatoreste venirea primaverii si pe fetele (florile noastre) din club cu un carnaval. Anul acesta ne-am adunat in Paltinis de 1 Martie mascati gata de petrecere.

Pe tot parcursul serii s-au organizat concursuri pentru cea mai buna masca, recunoasterea unei imagini montane, karaoke si dans. Iata citeva imagini reprezentative:

Asadar, montaniarzii adevarati stiu sa se si distreze..

ZILELE MUNTELUI 2008

8-11 martie 2008, Casa de Cultura a Studentilor Cluj-Napoca

PROGRAM

MARTI 8 APRILIE ora 12: conferinta de presa, lansarea albumului "Pesteri din Romania, un tezaur care merita ... 2D/3D" - **SALA 22**

Vernisajul expozitiei de fotografie:

"Clipe din Carpati" - Iulian Cozma, Silviu Matei, Sorin Rechitan, Ioan Bindeanu, Minerva Vincze
Patagonia - Octavian Radu Topai

ora 18:30 SALA MARE

- Presentari cluburi montane
- Clubul Alpin Roman Sectia Universitara Cluj - 19:00
- Clubul de Cicloturism Napoca - 19:30
- "Castele in intuneric", "Fragment de istorie" - Claudiu Szabo - 20:00
- Concert Byblos – muzica electronica insotita de o videoproiectie cu imagini de pe intreg mapamondul - 20:30

MIERCURI 9 APRILIE ora 18:30 SALA MARE

- Presentari cluburi montane
- Clubul Montan Apuseni – 19:00
- Centrul de Initiativa pentru Mediu - 19:30
- "Amprente" - Minerva Vincze – 20:00
- Antarctica si Laponia - Coco Galescu - 20:30

JOI 10 APRILIE ora 20:00 SALA EUROPA

- Patagonia - Octavian Radu Topai - 20:00

VINERI 11 APRILIE ora 18:30 SALA EUROPA

- Presentare Alpinet - Revista Invitatie in Carpati - 19:00
- "Trei friend-uri in Dru" - Cristian Țecu, Zsolt Tőrök, Janos Tőrök 20:30
- "Cu ochii mari – Himalaya" - Cristian Țecu, Zsolt Tőrök - 19:30